

Savaitinis Laikraštis
ZVAIGZDE

išeina kas Pėntynėi.
Kaštuoja ant metų \$2.00,
j Lietuvą 3 rub., Susivien.
L. R. K. A. sąnariams \$1.50.

Apaar-inimj prekes:
Colis viėdų vyki \$0.50
Colis ant mėsos 1.50
Colis ant visų metų 15.00

Korespondencijas ir pinigūs
siunčiant reik adresuoti:
L. C. Pub. Co., Shenandoah, Pa.

The Lithuanian Weekly
"Zvaigzde" — The Star
published every Friday at 15 W. Oak St.,
Shenandoah, Pa., by Lithuanian Cath.
Publishing Company.
Rev. A. Mikas, Pres., Sec'y and Editor,
Rev. P. Abramaitis, Treasurer.
Subscription \$2.00 a Year
to members of "R. C. A. of A." \$1.50
Rates of Advertising:
One inch once.....\$ 0.50
One inch one month..... 1.50
One inch per year..... 15.00
All communications must be addressed:
L. C. Pub. Co., Shenandoah, Pa.

Savaitinis Katalikiškas Laikraštis, Organas Susivienijimo Lietuviu R. Kataliku Am. Official paper of Lithuanian R. C. Alliance of America.

Nr. 1

SHENANDOAH, PA. 5 d. Sausio (January) 1906 M.

Entered as second-class matter Dec. 15, 1903, at the P. O. at Shenandoah, Pa., under the Act of Congress of March 3, 1879.

Metai V!

W. H. MORTIMER

Pardodu kleėninius dzeigoriėlius,
auksinius ir sidabrinus, Elgin ir
Waltham vidurius, ir uė kiekvieną
gvarantuoj; teipgi sieninius dzei-
gorius taisau; pardodu žiedus auk-
sinius, mekur lokij negarvite, kaip
pas mane teipgi sidabrinų šauk-
štų ir vidoleių ir teip vi-okių dailių
auksinių ir sidabrinų.

Pottsville, Pa.

Boston Store
Wilkes-Barre, Pa.

VIŠOKIU REIKMENIU SZVENTEMS
PIRMUTINIS DRAPANU ŠTORAS
RYTINEJE PENNSYLVANIJOJE

Didžiausia ir pigiausia
prekių krautuve del **Furnišu ir Karpetu**
Musų apatinių rubų są-
krova yra geriausia, kokią
nerasit niekur.
Pas mus rasit puikiausią
paukščių dresinių tavorų ir
šilkų.
Mes turim labai puikią są-
krovą užklodžių (blanketu)
ir paėušėkų.

**Sąkrova kuogeriausių vyriškų darbinių
marškinių, jėkių, pirštinių ir panėiaku**
Stebėtina paskyra muslino
apatinių rubų, petikotų ir
flanelinių apatinių rubų.
Mes turim puikią sąkrovą
panėiaku del valkų ir del
merginų.

Torim lietuviškai kalbančius pardavėjus.
FOWLER, DICK & WALKER
WILKES-BARRE, PA.

Jeigu geri alaus, tai pabandyk
Columbia alaus. Pastiprinantis
gėras yra tokspat reikalingas,
kaip pas-tiprinantis valgis.
COLUMBIA ALUS
sutraminas troszkūnį ir atgavisi savo
Pardavinėjamas puse pantės bak-
suose.
Ofisai: 110 So. Main St.,
Shenandoah, Pa.

Puikiu Namu pigiai parduodam
gulinczius geriausiose miesto dalyse.

- No. 229 East Oak Street.
- No. 231 South West Street.
- No. 232 East Centre Street.
- 3 1/2 angėstų mūrinis hotelis ir
1/2 akierio žemės St. Clair'e.
- No. 230 South Jardin Street.
- No. 228 South Jard n Street.
- Propertė su laisne No. 230
East Centre Street.
- 6 lotai ant kampu Oak St.
Avenue, Mt. Carmel.

BRADIGAN BROS.

Vinckas Minvevzius
geriausias musų graborius
parsando arklius pavieniu, ar-
ba karietas vesoljoms, krikėty-
nomis ir visokiam reikalui. Par-
aėza anglis ir krausto. Tai tik-
rai geras žmogus; jo adresas:
109 S. Main st. Shenandoah Pa.

Tikrai grynà
Altoriaus Vynà
gausit pas **Barnston Tea Co.**
6 Belay St., New York.
Importuoją jie rusišką arbūzų,
kava ir visokių vynų.

Lietuwiszka Aparatu Dirbtuwe.

Groditomis taėniskomis ir ba-
tyjomis Draugystės liėdiba-
karasas, Amėriconiskėsas
Wollasas, Szarpas, Jon-
tas, Kukardas, Zerkliolius,
Kepures ir del Marazkolu
pardaus.
Gardos bus paderanciniai atitakis ir tuom sukeljasi savo taėntę, paveskite ji tikrai
liėtuviškai.
T. ANDRUSZEWICZ & CO.
115 W. Division St., Chicago, Ill.

NAUJIENOS
Iš Lietuvos.

Kauno gubernijoje kai kurie valėšiai
reikalauja lietuviškų mokyklų, ir moky-
tojų lietuvių katalikų. Susirinkusi dau-
gybė žmonių nuėina pas rusišką mokyto-
ją ir prisako jam išvaizioti. Kai kurie
mokytojai jau išvaiziuo. Reikalauja, kad
ir valėšij raėtininkai būtų liėtuviai.

Kauno gubernijoje vienoje parapijoje
moters ir davatos susirinkusios kelių
šimtų skaitylije, nujusios ir rusų zoko-
ninkų klioėtorių reikalavo, kad anos iš-
sakraustytų į Rusiją, o klioėtorius kad
būtų sugrąžintas katalikams, nuo kurių
jisai buvo atmtas. Tai pasakojo vienas
tos parapijos žmogus.

Del tokių rianėjų, atsikartojanėjų dau-
gelyje vietų, Kauno gubernatorius buvo
ketinsis įvesti karės stovį. Bet da ikiėio
turbūt nieko nepadarysi. Jau eina gandas,
kad valėžia liėdusi mokyklas rinkiti
liėtuvius katalikus ir išguldinti liėtuvi-
šką kalbą. Teip-pat ir su valėšij raė-
tininkais.

Kaip gubijoje Lenkų karalystėje, teip ir
Suvalkų gubernijoje karės stovis jau pa-
naikintas.

Senapiėlis pavietė viename kaime žem-
sargij virėtininkas, sekvestratorius, va-
itas, šaltyšius, du oficiera ir 40 kareivių
rinko iš žmonių mokesčius. Žmonės, ne-
galedami priešintis, užmokėjo. Buvo įsa-
kyta prie pirmo pasipriešinimo šauti į
žmones.

10 Gruodzio Seinuose buvo sutarta
įsteigti liėtuvių giesmininkų draugiją. Tą
paėią dieną lenkai katedroje po sumai
prie liėtuvišką pamokslą bažnyčioje už-
giedoję: Boze cos! Polskę. Žmonės ste-
bėjosi ir dauguma netik liėtuvių, bet ir
lenkų nepritarė.

Nuo 8 dienų krasis ir telegrafai strai-
kuoja, laikraėstij negaunama.

Spektaklis Vilniuje.
Nedėlios vakare 3 Gruodzio Vilniuje
buvo spektaklis, „Vilniaus Kanėkijų Drau-
gijos“ surengtas. Vieta jam buvo iš-
rinkta Pagirio geleėzinkelio salėje. Žmo-
nių buvo prisirinkę labai daug. Visos
sėdinėjų ir stovinėjų vietos ir galerija bu-
vo užimtoms. Didėlė salė buvo pilna. Iš
viso į ją prisirinkę buvo gal artį pusant-
ro tūkstantėio ypatų. Žiurovai buvo iš
vyairių luomų; inteligentiai, kunigai, so-
dieėiai, Vilniaus gyventojai ir tt. Vai-
dinama buvo originalinė trijų veiksmų,
keturių paveikėlių drama „Iė tamsoj ir
šviesoj“ ir vieno veiksmo farsas „Neat-
mezgamas mazaas“. Pettiukio paraėystas.
Ant galo buvo dainuojamos šios dainos:
1. Lietuva tėvynė mūsų. 2. Kur bėga
Šeėpė. 3. Tai graėios dienos. 4. Saulė
tė raudona. 5. Ant kalno karėkliai su-
bavo. 6. Eina garasas. 7. Oi motutė ma-
no. 8. Jojo bernelis. Viskas buvo atlik-
ta gerai. Susirinkusieje buvo pakankinti.
Vakarą pasibaigė po dvylikaiti valandai
vidurnaktijė. Žmonės pradedant skirs-
tytis, social-demokratai padarė triukėmą.
Vienas jų kalbėtojas ėmė prikalbinti
žmones, kad liktys salėje dar ilgiau ir
kad pasikalbėtų apie save reikalus. An
vakaro programą tai nebuvo įtraukta.
Dėlto kilo salėje rikėsmas, kad to nereikia.
Bet social-demokratai savo padarė. Kal-
bėjo ir išguldinėjo socializmą, ikikol vėl
nepakilo triukėsmas ir žmonės ėmė skirs-
tytis.

Pirmas liėtuvių seimas Vilniuje.
Ketvirtį ir penktį Gruodzio dienų di-
delėje miesto salėje buvo pirmas liėtuvių
susirinkimas. Dalyvavo jame svėrimų
tūkstantis ypatų. Buvo susirinkę iš vi-
sų Lietuvos kampų. Buvo inteligentų,
kunigių, sodiečių, amatninkų, darbininkų
ir tt. Buvo atstovų visokių partijų ir
luomų.

Prasidėjo 10 val. rytio. D-ras Basa-
navyčius prakalbėjo į susirinkusius iš-
reikėdamas džiaugėsmą, kad liėtuviai vėl
galėjo susirinkti Vilniuje, kuriame nuo
500 metų liėtuviška kalba sistematiškai
buvo varoma iš Lietuvos, o 150 m. išvy-
ta iš bažnyčios.

Paskui buvo renkamas pirmėdėis su-
sirinkimui. Socialdemokratai norėjo už-
dėsti savo kandidatą. Kiti visi norėjo
d-ro Basanavyčiaus. Kilus dideliam ir
ilgam triukėsmui ir rikėsmui salėje, sutarė
rinkti į pirmėdėsius nuo visų partijų po
vieną atstovą. In pirmėdėsius pateko
d-ras Basanavyčius, p. Smetona, p. Kai-
rys, kun. Buėys, p. Stankunas.

Kalbama buvo apie dabartinį Rusi-
jos ir Lietuvos padėjimą. Cia visi kal-
bėtojai pripaėino, kad ir Rusijoje ir Lie-
tuvijoje yra judėjimas prieė valėžij ir kad
jis turi eiti smarkyn ir didyn. Socialde-
mokratai ir iš dalies demokratai norėjo
vartyti revoliuciją krauju. Demokratai
katalikai, kuriems pritarė didėlė sodiečių
dauguma, teipgi norėjo revoliucijos, bet
doras būdais: straikais, uždarinėjimais
mokyklų, nemokėjimu mokesčių, ir kitais.

Paskui buvo kalbama, kad Lietuviai
yra reikalinga autononija. Jos iėkovo-
jimui reikia vienytis su kitomis tautomis.
Apie valėšius, teismus, mokyklas ir ba-
žnyčias buvo tariama, kad būtų įvesta lie-
tuviška kalba ir mokyklose būtų mokyto-
jais liėtuviai katalikai.

Susirinkimo kalba buvo liėtuviška.
Prakalbo ir trys ar keturios lenkiškos
pretalbos. Jų didėlė susirinkusiųjų dau-
guma nenorėjo ir jokiu būdu nenorėio
leisti kalbėti. Lenkams kalbėti norėjo
leisti socialdemokratai. Kiekvieną sykį,
lenkams norint kalbėti, kilavo didelis
rikėsmas. Pirmutinis kalbėtojas galėjo
kalbėti tik dėlto, kad savo labai dideliu
balsu aprėkė visus žmones salėje rėkian-
čius, kad nerieka lenkiškos kalbos. Kitų
kalbėtojų lenkų nelabai kė buvo galima
girdėti, nes jų balsai buvo nelabai smar-
kus, o susirinkusiųjų niekas negalėjo nu-
tildyti kad klausytų.

Socialdemokratų susirinkime buvo
tik dalis, bet jie gudriai pasielėdami iš-
statė savo kalbėtojus nuo daugumo par-
tijų. Visi jų kalbėtojai savo kalbose
kalbėjo beveik tą-pat: išguldinėjo ir gynė
socializmą. Jų nuomonė persėrė ir nu-
tarimuose, kurie buvo bet balsavimo
pirmėdėzij komitete susetyti pagal kal-
bėtojų kalbų turinį.

Ant seimo nutarimų, kuriuos drauge
su šiuo laiėku siunėiu, niekas nepasiraėė.
Nes pirmėdėzij komitete buvo jais nepa-
kakintų. 5 d. Gruodzio vėlai vakare,
perskaėius tuos nutarimus, buvo pakel-
tas klausimas, ar siųsti juos Vitėci, mi-
nisteriams arba carui. Daugumas reika-
lavo niekur nesigyti, nes valėžia ir teip
viską žiniosianti nuo šnipų; sutarė tik
garsinti rusiėkuose, lenkiėkuose, latviė-
kuose ir kitokiuose laikraėčiuose.

In susirinkimā atvaiziuo iš Prūsų p.
Vanagintis pasveikinti liėtuvius vardan
Prūsų liėtuvių, ir vienas atstovas nuo

latvių draugijos iš Odesos. Abu buvo su
didele džiaugimu ir simpatija priimtu.

Laikė to susirinkimo buvo įsteigta
liėtuvių ūkininkų sąjunga.

Kunija nutarimai.

Po liėtuvių seimui 7 Gruodzio ljetu-
viai kunigai, susirinkę iš Kauno, Seinų
ir Vilniaus diecezijų, padarė Vilniuje sa-
vo susirinkimą. Buvo jų 50 su virėsum.
Sutarė padaryti liėtuvių katalikų de-
mokratų organizaciją, išleisti jos orga-
nus Vilniuje. Beto buvo kalbama apie
liėtuvių reikalus Vilniaus vyskupijoje;
kad Vilniaus ir Gardino parapijų bažny-
čiose būtų skaitoma liėtuviškai Evan-
gelija, kad jose būtų nors po vieną kunigą
liėtuvi, kad Kalvarijoje ir Auėros vartų
bažnyčioje vasarą, pradedant nuo Sekmi-
nių, būtų sakomi liėtuviams meldžionims
liėtuviškai pamokslai, kad į kapitulą bū-
tų renkami ir liėtuviai, kad seminarijoje
regenas arba vice-regenas mokėtų liėtu-
viškai, kad parapijos, kur yra nors 300
liėtuvių, būtų vienas kunigas supranta-
tis liėtuviškai ir kad būtų skaitoma
Evanjelija liėtuviškai, o kur yra nors
tūkstantis liėtuvių, kad būtų sakomi pa-
mokslai ir pamaldos liėtuviškai pusiau,
arba pagal proporciją liėtuvių parapijoje
esanėjų; kur parapijos grynai liėtuviškos
arba maiėtos, kad džiaukonė būtų skiri-
ami liėtuviai arba mokant liėtuviškai.
Tai buvo lenkiškai suraėyta, ir 50 kuni-
gams pasiraėius buvo nuėėsta ir įduota
vyskupui.

Proklamacijos.

Vilniuje per susivaiziamų buvo dai-
nama daugybė visokių reklamų ir atsi-
ėaikimų. Štai vienas:

Perskaitėte duok kitiems!
Lietuviai, reikalaukime liėtuviškų
mokyklų!

Šiandien Lietuvos mokyklose vieėpa-
tauja svetima rusiška kalba. Tai yra
didėlė neteisybė ir skriauda liėtuviams.
Jau visos Rusijos tautos: lenkai, finai,
latviai, žydai ir kiti pareikalavo, kad
mokyklose būtų išguldomi visi dalykai
žmonių kalboje. Lietuviai, neatsilikime
nuo kitų, pareikalaukime, kad mūsų šalie
visose mokyklose, ypač pradinesė,
būtų visi dalykai išguldomi liėtuviškai.
Mūsų mokyklose šiandien vieėpa-
tuoja visur mokytojai maskolii-staėiatikiai,
menko mokslo ir dar menkesnios dorybės
žmonės, kurie niekina mūsų tikėjimą ir
kalbą ir mūsų paėių upeakėėia. Jie ne-
supranta ir nenori suprasti mūsų reikalų,
pajam negerai mokina mūsų vaikus:
jėms daugiaus rūpi pavesti mūsų vaikus
į maskolius ir staėiatikius, neg dorai iš-
mokinti. Vaikai tik be reikalo gaiėta
kelatė žiemų, besimokindami maskoliiškų
pasaky ir dainų. Lietuviško raėto vie-
tikie reikiam mokintis namie. Tai kuriam-
gi ėemerui yra reikalingos visos tos mas-
kolios mokyklos, kad jos nieko neėimo-
ko, o tik mūsų vaikus išdykina ir dar
teip brangiai klastuoja.

Vyrai! vartykime maskolius mokyto-
jus laukan iš mūsų kraėto, nelmokėkime
jėms algos, nestatykime mokyklų, bet
reikalaukime liėtuviškų mokyklų ir Lie-
tuvių-Katalikų mokytojų. Daugiaus kaip
300 liėtuvių mokytojų, baigusij Veiverių
Seminariją (Suvalkų gubern.) laukia, kad
juos kas pakviestų į Lietuvą, bet masko-
liai-mokytojai nenori jėms vietų nelėisti.
Vyrai! Darykime visur per valėšij

sueigas (skodus) nutarimus, reikalavimai:

- 1) Kad mūsų mokyklose būtų išguldomi visi dalykai lietuviškai.
- 2) Kad mūsų mokyklose mokytojai būtų lietuviai katalikai.
- 3) Kad išrinkti mūsų pačių dvasitiekėjai ir svietiškieji globėjai prižiūrėtų mokyklas ir kad mokytojas būtų valstiečiaus samdomas.
- 4) Kad niekas negintų mums lietuviškųjų mokyklų įtaisymo, ypatingai prie Bažnyčios ir sodžiaus, o teipogi pašalinio vaikų mokiniu.

Nutarimų kopijas siųpsite kas gubernatoriui, mokslo globėjui (popčėitėliu Vilniuje) ir prie Apšvietimo ministro.

Teip jau padarė kai kurie valstiečiai: Kupiškio, Dusetų, Ilakų, Vilkių ir tt. Kolai-gi išdėstyti čion reikalavimai nebus išpildyti, neduokime nė skatiko maskoliškųjų mokyklų užlaikymui, atimkime iš jų savo vaikus ir mokinkime susirinkę ir būrelis namie. Slaptas lietuviškųjų knygų gabenimas privertė valdžią sugrąžinti mums druką — slaptos lietuviškosios mokyklos išnaikėsi teip-pat maskolinio lizdas, arba maskoliškas mokyklas. Tik nerėpsokime, vyrain, per valstijų sueigas. Dabar geras laikas užėjo. Visi mūsų kaimynai: lenkai, latviai, finai, žydai pradėjo reikalauti savųjų mokyklų, ir mes lietuviai prie jų prisidėkime, atmindami juog vienybė — tai galybė.

Lietuvos Katalikai Demokratai.

Nutarimas Lietuvos valscioniu

susirinkusių Vilniuje Lapkričio 22 (Gruodžio 5) 1905 m.

Mus, Lietuvos valscionis, slėgia valdžia visokiais būdais. Užkrovė ant mūsų nepakeliamas mokesčias. Didžiausia dalis nuo mūsų paimitų pinigų eina ant Rusijos valdžios reikalų, o mažušėlė jų dalėlė, kuri neva lieka Lietuvoje, ir ta žūsta kišenėse valdininkų atėjūnų.

Mės kruviniu savo prakaitu uždirbtais pinigais turime užlaikyti valdininkus rusus, kuriems visai nerūpi mūsų gerovė, jiems terūpi tikti augštesniajai valdžiai, kuri duoda jiems paaugštinimus ir didesnes algas iš mūsų kišenėse; o tie mūsų užlaikomieji valdininkai negal ir nenor su mumis nei susikalbėti mūsų šaliai.

Rusijos valdžia laiko mus prispaudusi ir nelidžia mums apsišviesti. Mūsų mokyklose mokiniojai-rusai mokina vaikus vien tik rusiškai ir vaikai išvalkščioję mokyklan keletą metų neišmoka prideranciai nei rašyti.

Mūsų tarpe yra daug tokių, kurie turime labai mažai žemės, arba visai jos neturime. Rusų valdžia per lenkmetį užgriebė daug mūsų žemės. — dabar ji turi mums ją sugrąžinti.

Mūsų teismai (sūdai) valdžios įtaisyti, neteisingi ir papcrkami ir vedami svetimoj kalboj.

Mės valdžionys turime mažesnes tiesas už kitus luomos (stonus), nors visus maitiname duona, uždirbta kruviniu mūsų prakaitu.

Visų mūsų skriaudų nebegalime čia nei išpasakoti...

Teip mės gyventi toliau nebegalime!

Mės, Lietuvos valscionys, tvirtai tikime, juog tik tada galėsime žmoniškai gyventi, kada mės patys valdysime, kada valdžią sau rinksimė, kada visą mūsų kraštą — Lietuvą valdys seimas Vilniuje.

Pasiuntinius Vilniaus Seiman galės rinkti visi suaugę Lietuvos gyventojai, kiekvienas galės tiesiai ir slapta paduoti savo balsą už tą, kurį jis norės rinkti, nes jeigu rinkimai Vilniaus Seiman būtų ne dėl visų lygus, jeigu rinks ne tiesiog ir ne slapta, tai tenai mūsų užtarytoj nesus ir mūsų rinktinė valdžia skriaus mus, kaip kad skriaudžia šiandien rusų valdžia.

Lyg Seimo saušankimui patįs rūpimsime savo reikalais ir patįs valdysime. Šiandien pagerinimui savo padėjimo nutarime:

1. Valdžiai mokesčių nemokėsime, nes už surinktus nuo mūsų pinigų užlaiko pulkus karėvių, visokius činaunikus, žandarus, šnipus, žemskius, sprauunkus, pristavus, urėdninkus, gubernatorių ir

tt., kurie mus jodinėja ir visokiais būdais smaugia.

2. Numesti tuos iš valstiečiaus sąnarių (Clenų), kurie eina prieš žmones drauge su caro tarnais, o vietoje jų išrinkti tokius vyrus, kurie gins žmonių reikalus ir nepasiduos caro valdžiai.

3. Rusus-mokytojus (učitelius) nutarime išvaryti, o jų vietoje pavidėme naujai išrinktam viršaičiui (starštinai) atkviesti mokytojus lietuvius, kurie mūsų vaikus mokyti lietuviškoje kalboje; lyg mokiniojų atkviemtui, mokinkime vaikus namie.

4. Panaikinkime dabartinį valstiečiaus teismą (sūdą), o jo vietoje įveskime teismą „trečiųjų“, tai yra, abi provojančiosios pusės renka kiekvieną sau po vieną teisdari iš savo žmonių, abudu išrinktuojų teisdariu išrenka dar vieną, ir tie trys teisdariai teisia (sūdią).

5. Caro tarnų (įsprauunkų, zemskių) vežiojimai „pačto“ (arklių) nebelakyti, o viršaitis (staršina) ir kiti valstiečiaus rėdos sąnariai turės važinėti savais arkliais.

6. Neklausysime ir jokių reikalų neturėsime su caro činauninkais, vistiek kas jie nebūty: įsprauunkai, pristavai ir tt. Varysime juos iš savo krašto, pakako jau jiems valgyti mūsų gardžią duoną ir smaugti mus, tegul važiuoja į kur tvazėvo.

7. Savo brolių į kariūmenę nelisime; jeigu kurį norėty sumiti valdžios tarnai, neduosime.

8. Ant dvarų neužpuldinkime, miškių nenaikinkime ir neduokime jų naikinti nei valdžiai, nei ponams.

9. Gaspadoriai nereikalaukime už „pleciukus“ nuo gryvėlinių (susiedų), nes mės patįs nutarėme mokesčių nemokėti.

Mės visi čia susirinkusieji, įvykdinimui viršai paminėtu, nutarėme susitelkti į „Lietuvos valscionų sąjungą“, nes tik visur išvien eidami galėsime viską pasiekti.

Stokime visi už vieną ir viens už visus! Pirmoju Lietuvių Tautos Atstovų susivaziavimo

Pasiraga: Su „Sąlygom“ reikalais teiskroplis Kiekytonas J. „Lietuvos Ūkininko“ redakcijai (adresas: Lakiškai, Jungio pros. N 41. b. 5)

Vilniaus Seimo Nutarimai

priimtieji Vilniuje viečiuose posėdžuose Gruodžio 4 ir 5 (Lapkričio 21 ir 22) d. 1905 metuose.

I. Dabartinis padėjimas Rusijoje ir Lietuvoje.

Pripaįindami, juog dabartinė caru vyriausybė yra pikčiausiu mūsų priešu; juog dabar prieš tą vyriausybę pasielkė visi rusų valstijos kraštai; juog geresnį gyvenimą galima įgyti tik laimėjus kovą su senąja tvarka, susirinkime dalyvavusieji lietuviai nutarė:

Sviestis, rištis ir stoti kovon drauge su sukilusia visų Rusijos tautų laudimi.

II. Lietuvių autonomija.

Kadangi Lietuvos gyventojų reikalai pilnai gali būti užganėdinti tiktai prie tikros mūsų krašto autonomijos (savivaldos) ir kadangi norima, idant ir kitos Lietuvoje begyvenančios tautos galėty pilna laisve naudotis, „Lietuvių susivaziavimas“ nusprendė:

Reikalauti Lietuvai autonomijos su Seimu Vilniuje, išrinktu visuotine, lygiu, tiesiu, ir slaptu balsavimu, neskiriant lyties, tautos ir tikėjimo.

Toji autonomiškoji Lietuva turi būti sudėta iš dabartinės etnografiškosios Lietuvos, kaipjo branduolio, ir tų pakraščių, kurie dėlėi ekonomiškų, kultūriškų, tautiškų arba kitų priežasčių trunka prie to branduolio, ir kurių gyventojai priklausyti prie jo panorės.

Kadangi susirinkę Vilniuje ant lietuvių susivaziavimo Suvalkų gubernijos lietuvių vienbalsiai pripaįino reikalingu drauge su kitų gubernijų lietuviams kovoti už autonomiškąją Lietuvą, tai susivaziavimas nutarė, kad Suvalkų gubernijos lietuviai turi būti priskirti prie autonomiškos Lietuvos.

Santikiai su kaimyniškoms Rusijos šalimis turi būti paremti ant federacijos pamaty.

III. Kokiu būdu iškovoti autonomiją.

Kad įgyti autonomiją, pirmučiausiai reikalinga yra galutinai sugriauti dabartinę prispaudimo tvarką. Tam tikslui reikia vienyti visas Lietuvos politiškiųjų partijų ir pavienių ypatty pajegas. Susivienijus namieje, pridera mums jungtis su visomis kitomis Rusijos tautomis, kurios padeda griauti tą tvarką, o kol kas reikia: nemokėti jokių mokesčių, nedarinėti monopolius, neliešti vaikų į rusiškas pradėdamasias mokyklas, neiti Kauno, Vilniaus ir Gardino gubernijose į valstiečiaus teismus ir visas kitas dabartines valdžios įstaigas, neliešti savo brolių į kariūmenę, reikalui prisiejęs straikuoti visoms darbo žmonėms miestuose ir sodžiuose.

IV. Valstiečiai, mokyklos ir bažnyčios.

Visuose Lietuvos valsciuose turi būti vartojama prigimta žmonių kalba, viešus reikalus vedant.

Kadangi dabartinė mokykla yra tik ištautinimo ir išvirkinimo įrankiu, tai reikia visas tokias mokyklas pavertti grynai tautiškomis, kur mokslas būtų išguldomas prigimta kalba ir kad patįs to krašto žmonės rinkty sau mokytojus.

Kadangi Vilniaus vyskupystėje lietuvių bažnyčiuose yra vartojama pamaldose lenkiška kalba su politišku tikslu, tai Lietuvos Susirinkimas nutarė vienbalsiai išreikšti Vilniaus vyskupystėje gyvenantiems ir kovojantiems lietuviams geriausį linkėjimą pasisekimo kovoje su lenkomanų kunigija už tiesias lietuviškosios kalbos ir papėikti šiandieninės bažnyčios tvarką Vilniaus vyskupystėje.

Revoliucija ir Mės.

Kestai išrodo barniai tarp d-ro Šliupo ir pp. Širvydo ir Baltrušaitio. Paimkime kad ir „Vienybės“ No. 50 „antrašą dalių“. Ką ten rasime? Tarpusavinius išsinekinimus sąnarių buvusioje Revoliucijos Selpimo Komiteto. P. Mikolainis, manydamas turbūt, kad lietuvių visuomenė — tai maži vaikai, užsiųpyrę stengiasi įkalbėti, kad ne daktarai, bet pp. redaktoriai atsiskakė nuo komiteto ir kad aukis revolucijai reikia po senovės siųsti d-rui Šliupui. J. Naujokas ilgai, negramatiškai ir nelogiškai išrodinėja, bėk „tautiškasis“ komitetas tebygvojas. J. O. Širvydas duoda pipirų d-rui Šliupui, ju švoegeriams ir žentams, teip-pat „buržuėjams“ alia Mikolainis, pats-gi giriasi, kad jis toks geras, ir teisingas, ir kuklus, ir niekam blogo nedaras — oi, koks geras, teisingas!, etc... Veteranas Šliupas, kurs jau ne vieną plunksnų sulaužė, beterliodamas kunigus, varpiečius (demokratas), ponus ir kitus, dabar nesigaifi paniekinimo žodžių socialistams ir jų atstovams. — o J. Baltrušaitis ginasi, kad ne jis tai su Širvydu, bet daktarai su Naujoku esą melagiai... Ir už ką tie visi nesvarūs piktumai eina?

Zmogau darbininke, žmogau katalikė! — tie visi piktumai eina už tavo pinigų. Daktaras Šliupas rašo, kad revolucijos reikalams jis priėmė 1562 dol., o iš ty tiktai 80 dol. nuo socialistų (taigi ir nuo beduvių, nes beveik visi socialistai yra beduviais) — beveik visus tuos pinigus, t. y. pusantro tikstančio, sumetė žmonėms katalikai. Barniai tarp nekatalikų eina už katalikų pinigų; katalikai duoda pinigų revolucijai, o priekšinis katalikų bažnytiai partijos jais varžosi ir už visų bioariojai viešai ir dar po teismus ketina tapytis... Taigi žmonės katalikai, žmonės darbininkai pažinkite tikrą dalykų stovį, pamatykite nuogą teisybę.

Faktai yra šitokie:

1. Revoliucija Rusijoje prasidėjo nuo teip vadinamo „kruvino nedėdienio“ (Sausio 22 d.), kuomet „zubatovinis“ popas Gapon'as*) vedė mynias darbininkus pas carą, kad išklaudyty jų meldimų. Caras vietoje priimti savo beginklius paradinius, pasveikino juos karabinų kul-

*) Zubatov'as buvo slaptosios policijos viršininku. Kitados jis grigulejo prie revoliucionierių ir tapo sumintas policijos; paskiau priziadėjo išduoti savo draugų ir tapo paleistas iš kalnio. Instojęs į viešpatijos tarnystą, jis pasiliko vienu iš volniškų carato tarnų. Jo politika buvo sugriauti revoliuciją, paimant visus draugus ir darbininkų judėjimus po valdžios globa. Paveikly jis pav., raištyti apie socializmą knuoplašciausiai, — bet išrodant jo silpnybes; pradėjus tertia darbininkų unijoms slapta, jis pradėjo terti atvirus unijas, po policijos globa. Tame darbe padėdavo Zubatov'as popas Gapon'as. Sistema, nekėnimama visų socialistų, tapo „praminta „zubatovščina“.

komis. Nuo to laiko, tarp sosto ir žmonių atsirado nekaltas kraujas" (Gapon'o žodžiai). Po visų Rusiją kilo straiikai, riaušės ir kitokie neušingandimo ženklai. Kad žmonės nusimalinėty caras praieitą vasarą pažadėjo (bet neuatėkino) viešpatyštes seimą (Gosudarstvennaja Duma), bet tik su patariniu balsu. Tačiau to neužteko. Žmonės dėmė reikalaujti, kad seimas netik galėty duoti valdžią patarimes, kad turėty tiesią daryti naujus įstatymus, kurie vryresnybė būtų priversta klausyti. Caras ant to pristoti neperėjo. Tuomet — praieitą rudėnį — visi darbininkai susitarė padaryti politiškią straiiką, kad priversti carą duoti konstituciją: sustojti fabriakai, geležinkeliai, spaustuvės ir tt., o tuomet pasirodė maištai kariūmenėje ir laivynė — caras išleido manifiestą, kuriuo satėkė liuosybę žodžio spaudos, susirinkimų, susidraugavimų ir sąjainės, o tikrąją konstituciją tiktai pažadėjo. Kadangi valdžia lygšioi darydavo daug pažadėjimų, — bet jų niekadės neįspildydavo, tad žmonės nė dabar neitėkė jo carui ir pareikalavo, kad seimas būtų suauktas tuojau ir kad caras priekyty laikyty konstitucijos, kurią seimas apdirbs. Valdžiai ty reikalavimų lygšioi dar neušingandino — dėlto tad po visą Rusiją kilo išaujo brudėjimai, straiikai, riaušės, demonstracijos ir kitokia be tvarkė. Valdžiai pasirodė per silpna, kad užvesty tvarką, numalšinty žmones. Tuose sumišimuose Suomija atgavo savo seną, bet patremptą Mykolajaus II, po ko jų, konstituciją; lenkai tikėjosi gauti autonomiją, bet vokiečių kaizerini įsikisus į reikalą, Witte pats nedavė. Ir lietuviai buvo melde autonomijos, t. y. tiesios valdytis savaimi, bet valdžiai atsakė, kad jos neduosianti. Regimai prisieis už ją kovoti sunkiai. Jeigu Sausio mėnesyje ateinanti metų nebus suauktas tikrasis seimas, t. y. toks, ironiarimų turės klausyti pats caras, tad Rusijoje kilo naujas visuotinis straiikas. Dievas žino, kaip ten bus — bet dabar aišku, kad carų teisiškėje verda tikroji revolucija, kuri pasibaigs gal netoliemoje ateityje didesne liuosybe ir atmaina gyvenimo formų.

2. Socialistai ir social-demokratai ne politiškos liuosybės reikaluoja. Jie juokus sau krečia iš konstitucijos, seimo ir autonomijos. Socialistiškoji ir ekonomiškoji revolucija — štai ko jie nori. Dėlto jų visi atsišaukimai baigiasis visados žodžiais: „tegyvoja socializmas!“ Socialistai ne liuosybės savo tėvynei geidžia — ne, jie stengiasis ant Lietuvos uždeiti: savo jungtą. Jie nemato skirtumo tarp lietuvių, žydo, lenko, latvio, karaimo, totoriaus: visi pas juos lygus — darbininkai. Iš savo kalbos, savo tėvynės, savo tautos meilės jie gardžiai juokiasis (sulygink nonsensus „Draugo“ ir „Kovos“). Lietuvių vystė dvasias jiems svetima. Žydas jems melnėlis už savo brolių (sulygink socialistų pasipiktinimą iš „Liet. Laitr.“ ir „Viln. Žinių“ už nurodyma, juog žydai — tai svetimas lietuviams gaivalas). Socialistai nori atimti žemes ne tik nuo ponų, bet ir nuo kininkų ir kumėjų: netik fabriikus nuo lobininkų, bet ir adatas nuo siuvėjų ir karpulius nuo karpų. Toki darba jie vadina „proletarijato „diktatura“, o kai kada vadavimu darbininkų luomos iš įvairiautos rūšies „vergijų“. Indomu būtų pamatyti, kaip tie ponai, kaip Kapukas, Lizeika, Šliupas (na, tas, rodosi, dar turi šiek-tiek savosios tautos ir tėvynės meilės), Mikolainis, Širvydas ir kiti užlaikuty tvarką patekusioje po jų diktatūra Lietuvoje, jeigu nemoka užlaikyti tvarkos tarp savęs. Ištiegy, būtų jdomu pamatyti, tik — nelaimė! — ne tik mės, bet ir tie, kurie rengia katalikų pinigais įvesti tokią „liuosybę“, to nematys. Mės netikime, kad socialistai įvykdys savo idėjas kada nors; mės tvirtiname, kad jie patys netiki, juog savo darbo vaisių susilauks artimoje ateityje — todėl sakome, kad visi pasigyrimai Liet. Soc. Dem. Partijos, būk ji esanti vienatinė revoliucinė partija, jiečkanti liuosybės Lietuvai, yra sąmoningas noras apgauti lietuvių visuomenę. Socialistai laisvos Lietuvos nenori — jie nori uždeiti ant jos savo jungtą. Mės-gi trokstame, kad mūsų tėvynė būtų liuosė: kad turėty liuosias mokyklas, kad liuosai lavintųsi pramonėse, kad keltų savo krašto kultūrą, kad pamazi savomis spēkomis — be jokių receptų Marx'o, Bebel'io arba Kautsky'o*) — susilygintų su kitomis šalimis. Dėlto tatau visus socialistus — ar jie stovi po Lizeikso, Kapuko, Širvydo arba keno kito veluku — kaipjo neturinčius tautiškių jausnų, jų ne elementarių žinių apie dragijos gyvenimą, laikome už pasipūtusius užsidegėlius, nežinančius ką patys doro, ir tuo pačiu daug bėdies darančius mūsų tautai. Socialistai neverti to, kad juos šelpti šitoje valandėje: tegul patys save šelpia. Ne tauta nė net darbininkai jiems rūpi — jiems rūpi savoji partija, arba geriau sakant, partijos vadovų reikalai. Jeigu jiems

rūpētū ištikrāju lietuvai, tuomet nesedēt Philadelphiajē, Londone, Berne, etc., bet važiuotū ir Lietuvā pašvēsti savo broliams savo jēgas ir gyyvbe. Ne teip daro kiti. D-ras Basanavičius, iširdies, kad tėvyne jau šokia-tokia liuosybē, pamēt Varņā ir atkako Vilniun; P. Struve tuojau po apgarsinimo spaudos liuosybēs išsiskrausē su savo „Osobozdenijē“ iš Paryžiaus ir Peterburgā... Delko-gi tokios meilės savo tėvyneš neparodo tie ponai, kā stengiamis visus pašvētus tėvyneš išliuosavinimū pinigus pasidėti į savo kišenius?... Taigi tie ponai te gul nepyksta, jeigu jų kišeniū neyra tiršta pildimi katalikų ir tėvynainių pinigais.

3. Niekas neabejoja, juog tokiose laikose, kaip dabar Rusijoje, labai daug sveria demonstracijos, pasipriešinimai valdiai ir polytiški straikai. Jeigu lietuviai sąrengia dides procesijas, kurioms parengia duoides procesijas, kurioms parengia duoides procesijas, jeigu nustoja stipri vaikus ir rusiškas mokyklas; jeigu liaujasi mokėjė mokėstis tol, kol valdžia neduos liuosybēs; jeigu išsžadā gerti monopolijē degtinē, kad susilpninti netikusią valdžiā; jeigu strainuoja tam tiktai, kad priversti valdžiā nusileisti — na, tuomet Dievė jiems laimink!... Bet ar teip darē, arba bent mokino teip daryti lietuviai socialistai? — Anapiolt! Jei platino spaudintus užsienyje atisaukimus, kuriuose suvedžiojo žmones, pirkosi revolverius, darē bombas, kėlē betikles demonstracijas ir kursētė prie straikų, kurie nesiejojo jokios polytiškos spalvos. Vienoje vietoje suėjo keli simtai lietuvijū, latvijū ir žydū, pagriodoje keletą revoliucioninių dainū, pasukū šovē iš revolverių į orą — tai revoliucija... Kitoje vietoje nu vargonū mētē žemyn ant žmonių galvū atisaukimus, o ant šventoriaus šaudē į orą — tai revoliucija... Trečioje — padėjo dinamitū mokykla, pastatyta valstiaus pinigais — tai revoliucija... Ketvirtoje išdaužē monopolio langus — tai revoliucija... Penktoje sukėlē bernus prieš akiniokus, šeštoje — kumėčius prieš darviniokus — tai revoliucija... Kas tuos visus didvyriškus darbus atlikinėjo? — Socialistai. Už ke no pinigus?... Už žmonių (daugiausia katalikų) pinigūs... Nesistebėkite tad, kad kai kurie žmonēs Revoliucijōs Šelpimo Komitetą praminē Revolverių Šelpimo Komitetā.

Išsikiame savo nuomonę aiškiai ir nevidmainingai. Revoliucija Rusijoje yra — bet jos galū dar nesimato. Tā revoliucija kelia ne vienū socialistai, bet visi gavėlai — nuo kunigaikštijū iki paskutiniam vargšeniū. Kova cina už prigimtas tiesas valdytis liuosai, savaimi, atmetant despotiškā caro ir biurokracijos sąvalę. Socialistai stengiamis numesti caro ir biurokracijos jungā, bet į jo vietā tykoja užlėti ant žmonių savaji jungūs. Mēs netikime, kad jiems tas darbas pasiseks. Mēs tikime, kad savo likimū geriausiai pasirūpīs patys žmonēs, nepasitū užsimetimū visokiū Lizdeiki, Siryvdū, Baltūsaiciū ir kitokiū pomelijū kā gyvena toli nuo Lietuvos ir nuo revoliucijos, o brokasi į lietuvijū atstovus. Mēs tvirtiname, kad socializmo įvykdinimas dabar joku būdu negalimas ir kad socialistai, kurie šioje revoliucijoje savinasi sau pirmąji vietā, daro sąmoningai melagingus prizadėjimus, kurių patys nesitikū išpildyti, ir tokiu būdu reikalau ti tokius daugiaū pragaišties, nekaip naudos. Mēs sakome, kad netik Lizdeika, Siryvdū, Šiliniū kaimo bernas ir Gruzdijū dvaro kunietis yra lietuviai — leituvijū yra nesuskaitonai daugiau, o tarp jų rasime advokatū, kunigū, daktarū, aptiekoriū, raštiniukū, ir tt. ir tt. Tie įvairių pašaukimū ir užsimetimū lietuviai savo reikolus geriau pažįsta už tūpinčius Londone, Berne ir Philadelphiajē tautos gelbėtojus ir Lietuvos darbininkū vaduotojus. Reikia tiktai, kad lietuviai turēt tiesy viešai, liuosai ir išvien savo reikalus apkalbėti ir juos be jokios klidinties iš pašalies užgandinti. Todėl —

Mēs reikalaujame, kad Lietuvai būtų duota autonomia su sruvoju seimū Vilniun. Lietuvijū seimas privalo rūpintis savo krāsto reikalais teip, kaip Suomijos seimas rūpinasi suomaliū reikalais:

Mēs tvirtiname, kad tie visi, kurie vietoje įvesti Lietuvā sąvaldā (žmonių valdymo) trauke perkeisi caro jungā ant socialistū jungo, neverti nė vieno cento pašalpos.

Pripažįstame stačiai ir nevidmainingai, juog autonomiją Lietuva gaus ne tuojau, juog reiks už ją kovoti. Bus kraujo praliejimū, bus ištrimimū, bus ir kankintinū. Bus našlijū ir našlėčių, o vargo irgi restokuos. Reikēs tam šventam darbu pinigū. Mūsų tai pareiga tą šventā darbā remti. Remkimē jį savo aukomis. Siųskime aukas ne socialistams ir bedieviams, kurie už jās raudonas vėliavas (dėlko ne Lietuvos balta-mėlynas vėliavas?) darosi, netikusus atisauki.

mus spaudina, revolverius perkasi, monopolius daužo ir pastatytis viešais pinigais mokyklas griauja... Siųskime aukas ne šilpniū, ne Lizdeikai, ne kam kitam, bet tiems, kurie ištiesę rūpinasi Lietuvos atgavinimū.

Bostono ir aplinkinės lietuviai sumētē 231 dol. tikriemsies lietuvijū (ne socialistū) partijos reikalams. Girdėjome, kad Scrantono dieceizijos lietuviai kunigai nutarē padaryti neužlogi rinkliavas šikvojimū savo tautai žmogijū tiesų (Prezidentas, kun. Vizgirja, Plymouth; kasierius, kun. J. Kuras Forest City sekretorius, kun. Kaupas, Scranton). Tikimės, kad ir kitų kraštū kunigai ir šėpju gerū katalikai iš bostoniškų ir scrantoniškų pėdomis. Mūsų katalikų yra galybēs. Jeigu įstengėse remti partijas, kurios Lietuvai nieko gero nedaro (ir nežada daryti), tai dėlko neįstengsime pamėmti tą ypātū, kurios ištiesę rūpīs mūsų tėvyneš labū?... Kiekvienas jau greičiau pašvēs dalį uždarbio tokiām reikalui, kurs kels apšvietimā ir gerovē savū gimtinio krašto, nekaip duos pinigūs tokiems žmonėms, kā nemoka nieko kito daryti, kaip su bombomis draskyti mokyklas, o su revolveriais citi prieš Maxim'o patraukas... .

Tikimės, kad neligai trukus bus sušauktas katalikų suvažiniamas sutvėrimū komiteto šelpimū Lietuvos reikalui. Jame bus nartara, kaip reikės dalinti žmonių aukas tarp tų, kā kovojā už savo tėvyneš, ir tų, kā už ją kenčia. Taigi, broliai katalikai, jeigu norite pagėlėti savo tėvyneš, palaukite šito surinkimū, arba — jei neiškenčiate — atneškite aukas savo kunigui, arba siųskite jās į katalikiškū laikraščių redakcijas.

Patrimpo Laiškai.

XIV.

Viso pasaulio akys atgrėžtos ant Rusijos. Bina teni kova — miliniška, nemielasirdinga, nuožni kova tarp carato ir liuosybēs. Bianriosė, atkarieš konvulsijose miršta senoji tvarka, kraujo klanošose gimta naujoji. Štai naujas kovos faza. Tapo vėl apskeltas visuotinis politiškas straikas. Milijonai darbininkū pametē darbā, grasiadami, kad negrīs jė į to, kol caras neduos ištikrųjū laisvės, kol ištikrųjū neišsžadēs sąvaldytēs (samodieržavijos). Traukiniai nevaikščioja, telegrafū ir telefonū vielos nesūnčia žnių, spaustuves nepadaina naujienū, mašinos dirbtuvēs stovi dykūs... Bet ar ilgai teip bus? Ar nuskurdēs darbininkai ilgai galēs apsiėti be maisto, be šilumos, be sviesos?... Gal neišlaikys: gal Trepxov'as arba kitas koiks diktatoriškos kraujo maršē paskandins gimstančią liuosybę?... Bet gal caras nusileis, gal armija — kuri juk susidėda iš praustuojū — stos už žmones ir tuomet carū prisiēs varū nusileisti!...

Neįstabu tad, kad visas pasaulis interesuojasi atsitikimais Rusijoje. Interesuojamės jais ir mes, lietuviai. Ir dėlko nerūtinome interesotis? Juk tenai ir mūsų brolijū liejasi kraujas. Juk ten sveriasi likimas mūsų brangios tėvyneš... .

Teip, interesuojamės ir labai interesuojamės, o interesavimosi apčiuopamu ženklū yra gausios aukos revoliucijōs šelpimū. Neklusniam, kur tos aukos cina, kam tenka; nepaisome, kad už jās cina šlyktikus barniai tarp jų rinkėju — tiktai duodame ir duodame, tikėdami šventai, juog tai aukos, dedamos ant tėvyneš aukuro, juog tai mūsų šventā pareiga nors pingirgali prisidėti prie atgavimo Lietuvos liuosybēs... .

Tečiau bākime atviri, turėkime drąsų, pripažinti, juog esame neatgarsy apie savo aukū likimā, juog tiesiog prasidėjame prieš savą tautā, neklusnāmi, kur padėtas ant tėvyneš aukuro centas cina?... Gal jo visų melopa ant aukuro, bet apverčia tokiems reikalams, kurie tėvyneš kenčia? Kas žino? Kas gali mus patikinti, juog ne teip darosi su mūsų aukomis?...

Aukų revoliucijōs šelpimū klausimas yra labai svarbus. Kad jis yra svarbus, parodo kad ir ta viena aplinkybē, juog žmonės už jās paskirtinū tarp savęs burasi, binaurojasi po laikraščius, ardo komitetas, mašinū pažvalgas, iš partijū išstojā. Prisiūriūkime dalykams arčiau.

Skaitytojai žino, juog barniai už aukas revoliucijū kilo iš to, kad socialistai norėjo vienū sau pasimti į s-a aukas (ju lyždiol surinkta per du tūkstančių doleriū). Geresniam mano žodžijū supratimū paaiškina, juog socialistas vadistis visus tuos, kurie išpažįsta arba skelbia socializmo mokslā, nepaisant to, ar jie save vadina darbininkais (labai tankiai studenteliai, daktarai, šilts vietinės valstybės tarnystoje — po republikonū globa — turintieji valdininkai ir kitos ypatos, neaūcuosios dirbtuvēs nė istolo, mėgsta

sakyti: „Mēs, darbininkai...“), ar jie save vadina socialistais, ar social-demokratais; vadisju juos vienu vardu, nepaisant j tai, ar jie priguli prie „Liet. Socialistų Partijos Amerikoje“, ar prie „Lietuvių Social-Demokratų Partijos“, ar prie „Liet. Soc.-Dem.-Darbininkų Partijos“. Sakau: ponai socialistai visas aukas nori pasimti sau, bet kā gero jie padarē Lietuvai, kiek prisidėjo prie jos išliuosavimo, prie jos buvio pagerinimo? Ką jie daro arba ketina daryti už tuos tūkstančius, kuriuos sudėjo ne-socialistai?)

Aš ponų socialistų skriausti nenoriu. Aš esu net pasirengs pripažinti, juog jie, prisitaikidami prie laiko dvasios, padėjo šiek-tiek lietuvijū tautai atsigavimui — bet... .

Tas nelėmtas „bet“ daug šneka: — „Bet“ socialistai tautiškiųjų jausmų neturi;

b e t socialistai juokiasi iš lietuvių kongreso, atsilikusio Vilniuje 3-4 d. — Gruodžio mėnesio. Tame suvažinime į s i ū lietuvių, be jokijū skirtumų, buvo šneka, kaip reikia dirbti, kad lietuviai susilygtintų su kitomis tautomis visamē kaime. Pona! socialistai šitą kongresą išjuokē išsiaužę ir piktiniosi iš tų gerū Amerikos lietuvių, kurie nusiuntė kongresui gerus linkėjimus;

b e t socialistams savas kraštas nerūpi: jiems rūpi „proletarijatas“, apie kurį jie turi tokį pat neiškų supratimą, kaip ir apie „tėvyneš meilę“;

b e t socialistai tikraus dalykū stoviu nemato ir jo matyti nenori... .

Užtenka ir šitū „bet“ — nors galėčiau jų priversti daugiau. Parodo jie, kad socialistai be reikalo grūdasi į tautos vėlytę eiles, kad pasalingai stengiasiasi pasivinti tautos pinigūs. Ne tauta jiems rūpi. Jeigu jiems rūpėt, tad šitoje svarbioje tautos gyvenimo valandoje jie nesipriešintū lietuvių mokykloms, nesijuoktū iš seimo Vilniuje, nebruktū savo brolius Esperanto kalbos, nesundytū vienus lietuvius prieš kitus ir... . nesipiūtū patys tarp savęs. Socialistams rūpi vienatinis socializmas, o jė žino labai gerai, kad socializmo neįvykdys Lietuvos net tolimoje ateityje. Jeiga tad socialistai užsima neįspildomais dalykais, tegul už tą pramojā užsimeka iš savo kišenius — bet jie reikalauja, kad užtatū užmoktū visuomē ir jė tai tokiems pinigais, kurie yra pas kirti realiuems išpildomies Lietuvos reikalams... .

Ne tokių geradaritū mūsų tėvyneš šiose dienose reikalauja. Ji nenori, kad monopolius daužytū, mokyklas drąskytū, kad bombas be reikalo mėtytū ir iš revolverių šaudytū į... . orā... . Ji nori sau liuosybēs, narį, kad j jos naminius reikalus nesikiētų nė maskolinai, nė lenkai, nė vokiečiai, nė socialistai. Kitais žodžiais, lietuviai nori valdytis patys savaimi, patys savais reikalais rūpintis, visi išvien su tautiškiā gyyvbe apsaugoti nu prapulcius, nesiklaudami niekieno pašalinēs ratarūs. Trumpai sakant, lietuviai reikalauja sau kuopščiausios autonomijos, ir iškovojimai šito tai palaiminimo visus tautos spēkos turi dabar būti kuopstipriau ištemptos.

Tai kovai yra įvairijū priemonijū. Latvian ir mažrusiai degina dvarus, naikina brangius bibliotekas, užmusinėja ponus; žydoi mētō bombas ir kazokus ir policistus; maskolinai žudo žydus. Tat negerai. Tokia galvažudijā politika geruoju pasibaigtū negali. Jos reikia vengti. Bet yra kitokia, rami politika, kur žmonės gyyvībēs neatina, ant sveitimo turto nesėkštie, brangenybiū neaikina, civilizacijai skriaudas nedaro, su „juodaja šimtaine“ išvien neina. Tokiā tad politika visų privalome remti. Bet ir tokiā kovā reikalauja pasivieninto, kantrybēs, aukų... . Ir tokiū būdu kovojant reikia pamatytū vargū, badū, kalfėjimū, ištrimimū, mediagiškų nuostolijū... .

Mēs, kurie gyvename toli nuo jųduosios tėvyneš, kurie mediagiškai stovime daug geriau už kovojančius už laisvę savo brolius Lietuvosioje, turime būti šventų priederimū; citi su pinigine pagelba tam pokiliai darbai. Privalome duoti dorākā ir mediagiškiā paramā ne tiems, kurie be reikalo girias kerta, raudonas vėliavas nešioja, proklamamacias ant žmonių galvū barsto — bet tiems, kurie Lietuvos palkėlimū rūpinasi, kiekvieno lietuviū jausmus pagudoja, visiems lietuviams — be skirtumo tikėjimū, pašaukimū ir užsimimū — laimē suteikti trokš

*) „Vienybės“ No. 46 d-ras Šilups tvirtina, juog Amerikos socialistai revoliucijōs reikalams yra sudėję tiktai 80 dol. o surinkē nuo ne-socialistū apie 120 dol. — viso per jų prieziestį išplaukē Revol. Šelpimo Iliūn ne daugiau, kaip 200 dol. Sulygnat su skaitline su 2-3 tūkstančiais, sumestais tam pačiam reikalui lietuviū susimetas (aukas rinko ne vien komitetas, bet ir laikraščiai ir kunigai).

ta. Sakiau, kad ir teip veikiantieji mūsų tėvynainiai neapsis be įvairios rūšies nuoskaudų. Šelpime tad tokius tėvynainius kuo kas gali. Nesųskime daugiau aukū tokiems komitetams, kurių sąnariai už mūsų pingurus tarp savęs pyksta, bet velyk utervime savaji komitetā, kurū susižinotū su Lietuvos veikėjais ir atiduotū aukas tikriemsies tėvyneš reikalams. Mēs esame katalikai ir žinome, jog k a t a i k a i mūsų tėvyneš jėiško liuosybēs, išsirikime tad sau komitetā iš katalikū. Tegul socialistai, žydoi etie renkasi savus komitetus — mūsų žemės nepavydinė — bet lietuvių tauta susideda iš katalikų, taigi tautiškas (ne šilupinis) komitetas turi susidėti ir-gi iš katalikų. Rinkime komitetā kuoveikniausiais ne Lietuva mūsų pagelbos jau dabar reikalauja. Duokime tėvyneš reikalams tuojau, nelaikdami, kol komitetas susitvers, siųskime pinigūs, „žvaigždės“ redakcijai, niekur kitur, o kuomet komitetas taps išrinktas, siųskime aukas jo kasieriui.

Teip tiktai darydami turėsime gryną sąžinę, juog ištiesę tautai — ne socialistams, ne laisvamaniams, ne demokratams — atėjome su pagelba. Šelpime tautā g... . P a t r i m p a s.

Iš vargdenio gyvenimo.

Kiek vertas žmogus?

Ant klausimo, kiek vertas yra žmogus, yvairiai galima atsakyti, teip kaip ant klausimo apie vertę kokio norint daikto. Daikto vertę galima sverti su lyg to, kaip ir iš ko jis yra padarytas ir kaip ir kokiam atsako siekti.

Juo daiktas yra geriau padarytas ir juo geriau ir augštesniam atsako siekti, juo vertė jo yra didesnė. Teip, žmogaus vertė tur būti didžiausia. Jis yra tobulianasis Dievo sutvėrimas ant žemės ir augščiausiam paskirtas siekti. Žmogaus siekis yra Dievas ir Jo regėjimas ant amžijū Danguje. Juo tam savo siekiai žmogus geriaus atsako, juo didesnės yra ir vertės. Jė žmogus atitrunkia nuo Dievo ir savo iškydimė paibaigia gyvenimą, stojasi vertės amžino pasmerkimo pragare. Kol gyvas, kad iškrūps nuo savo augščiausio siekio, bet juogiai vis da gali prie jo sugrįžti, yra vertas augštos godonės. Toks supratimas apie žmogaus vertę, pasakys man kas, tai grynai tikėjimū. Teip, atsakysiu, nė vien tik teisingas ir žmogaus vertas. Atimk žmogui Dievą, juo augščiausijū sieki, ir palik jam tik žemišką sieki, tai pažėmini žmogaus vertę lyg vertė išlavioto gyylio ir da labiau. Toks supratimas apie žmogū viešpatavo paskendusioje tamsybėje stabmeldijoje. Kristus atėjimas ant žemės pakėlē žmogū iš jo nupulimo, parodė jam aiškiai juo augščiausijū sieki ir pataikē vieškā, kad jė galėtų pasiekti. Kur Kristus mokslas labiausiai yra prasiplatinęs, kur jis giliaus įleido savo saknis žmonių širdyse, ten ir žmogaus vertė yra augščiausios godojama. Bet, ant nelaimės, kur tikėjimas ir šiandien vos ne vos tik žybo, arba per nedorą gyvenimą visai pasmelktas tampa, ten ir dabar viešpatuoja tarp žmonių stabmeldijū supratimai ir pasielgimai su žmogū, kurie pakrato visus jausmus apšviestū kataliko.

Ketinu čion, mielas skaitytojau, iškelti į aikštē keletą tokių atsitikimū iš lietuvių gyvenimo Amerikoje ir jiešioti ant jųjo vaisto. Kas iš mūsų, duokim sau, beskaitant istorijū prieš du tūkstančių metų, kada da stabmeldijū apsiuapūs laikė žemę, nesistebėtų su skausmu, juog kuone didesnė žmoniūs dalia verguėgė gyveno, buvo pardavinėjama ir perkama? Kaip vergū tūkstantavū, ant mugijū pristatytus, peržiūrinėdavo pirkliai kaip gyyvulus, ar sveikus tur dantis, ar stiprus sąnarius, liepdavo tiems nelaimingiems vaikščioti, bėgioti, sunkenybes kilnoti, idant persikirti, ar sveiki, ar stiprus, ar tinka į darbą ir kiek už juos galēs pardavėjams pasiilyti. Kaip paskui skyrė brolijū nuo brolio, dukterjū nuo motinos, vaikus nuo tėvū, neveizint ant jų šaukimo ir asarų... . Tokj stabmeldijū pasielgimą nors iš dalies teisingo juų tamsumas ir prilaikančių verguėgė viešpatyčių įstatymai. Bet jeigu mūsų viduje dabar kas panašus į vykty, kaip tą galima būtų išteisinti?... . Iš Dažkijos vidaus atkeliavo viens yv.

NAUJIENOS Iš Amerikos.

Panamos kanalas.

Washington, 28 Gruodžio. Panamos kanalo komisija savo raporte apie kanalo darbus šiteip praneša: Šiandien prie kanalo kasimo dirba 17 tūkst. darbininkų, iš kurių 80-tas nušimtis pasamdinti iš aplinkinių salų; tikėtai 20-tas nušimtis yra Suvienytų Valst. valstiečiai, kurie ir užima svarbesnius urėdus. Prastiems darbininkams moka nuo 80 centų iki \$1 ant dienos. Daug trūso padarė valdytiniai šitos didelės darbininkų armijos; dabar bet valdžia pristato kiekvienam darbininkui valgio reikmenį virtų arba nevirtų, kiek ir kaip kas nori, teip juo maisto kaštai paprastam darbininkui išneša tik apie 30 centų ant dienos. Dekui geriams sanitariškiems įtaisymams, geltonasis druginis ir kitokios limpančios ligos tarp darbininkų nepasirodo. Iš viso augo kanalo darbininkams išmoka \$600.000 kas mėnesis.

Geležies darbai.

Pittsburg, Pa., 31 Gruodžio. Pereiti 1905 metai buvo nepaprastai gerai geležies darbininkams. Nors metų pradžioje darbai prastai ejo ir algos žemos buvo, tačiau baigiantis metams visi fabrikai su darbais nežino kur dėtis, o bene dar ir per ateinančius metus darbai gerai eis; 250.000 geležies laukia dar išdirbimo į visokias mašinas. Podrang su darbais ir darbininkų algos žymiai pakilo.

Kiek kasyklose užmūsta.

Wilkes-Barre, Pa., 1 Sausio. Laikė pasibaigus 1905 metų kietose anglyse buvo 610 minūtų sužeidimų. Užmūsta šie žitė paliko 145 našles ir 480 našlaičių. Ypačingai daug šiuos metus užmūsta per uvertimus nusileidžiant skrynioms. Nemirtingų sužeidimų iš viso buvo arti 15.000.

Philadelphijos 1905 metai.

Statistikių aprokuota, kad per 1905 metus Philadelphijoje kas 17 minūtų vienas žmogus užgimė; kas 21 minutą vienas mirė; kas 50 minūtų viena pora apsidėdė; kas 9 adynas viena pora pasimetė; kas 32 minutas nauji namai padavoti tapo; kas minutą 100 pasazių atkeliavo arba iškeliavo ant geležinkelių stacijų; Baldwin'o dirbtuvė kas adyną naują lokomotyvą padirbo; kas 62 adynas kur nors buvo gaisras; kas 2 adynas koks žmogus papildė patzdystę; kas 8 minutas kas nors sužeistas tapo; kas 9 minutes kokių ypatai suareštavo; kas 18 minūtų kokių girtuoklių nuvedė į „saugią vietą“.

Dvi liepvės truklo užmūstus.

Shenandoah, Pa., 28 Gruodžio. Lehigh Valley geležinkelio trūkis Girardville'je užvažiavo ant strytkario ir iš penkių karo pasazių dvi ant vietos užmūšė ir kitas tris ypatai sužeidė. Užmūstus dvi buvo: Ona Buškavicienė iš Senatorio, 40 metų moterė paliekanti 4 vaikus; ir J. Barbonienė iš Senatorio, 33 metų amžiaus.

Karas kaip ir trūkis abu važiuo į Ashland'us; karas turėjo pervažiuoti per geležinkelio vėžes, o trūkini atvažiuojant konduktoriaus davė ženkla karą sustabdyti; kažin kodėl vienok karą sustabdyti negalėjo ir trūkis ištikio jį į patį vidurį, blogsdamas prieš tūto soną; beimė visas karas būtų nusivertęs; Mahanoy upę.

Parako dirbtuve ir ora iškė.

Shenandoah, Pa., 27 Gruodžio. Shenandoah Parako kompanijos dirbtuvės ties Krebs stacija, netoli Mahanojaus, šiandien perpietė ir orą išlėkė, tuo būdu darbininkų išėjimui ant pietų; tokiu būdu nė vienas sužeistas neliko. Bliėdis aprokuota ant \$15.000.

Per du metus ugnį išgesino.

Shamokin, Pa., 30 Gruodžio. Enterpise kasyklos ugnis, prasidėjusi ankščiau nei pirmų dviejų metų, šiandien expertų komisijos tapo apreiškta užgesinta esanti. Ugnis per visą laiką padarė bliėdis ant \$500.000. Atsikartotinai jau mislijo ugnį išnaikintą esant, o vis išnaujo ji iš-

silauzė. Milijonus žemių vandeniui nuleido į ugnį per išgręžtas skylės, idant saugoti anglį, kurios vertė ten aprokuota ant kelių milijonų dolerių. Ims dar kelis mėnesius, pakol galės kasyklą įtaisyti anglies ėmimui, kada apie 600 darbininkų darbo ras.

8 dienas kasyklose paklydus.

Wilkes-Barre, Pa., 29 Gruodžio. Mainieriai iš netyčių užtko šiandien Juozą Davis, nuo aštuonių dienų kasyklose prapuolusį. Su nudraskytais rūbais, visur prasimušęs ir beveik aklą nuo ilgos tamšybės, pamatė jį ant rąntų ir kojų besikapanojantį. Nelaimingasis, per ilgus kentėjimus netekęs sveiko proto, rodė išpradių nenusimanąs, juog išgelbėtas; tada tik suriko ir neteko sąmonės. Abejojama, ar jis kada suvis pasveiks nuo perkentėtų išgaščių. Davis dirbė už mainierius pagelbininką ir namon eidamas paklydo į kokią aplėstą kasyklą dali; nors tuojaus išėjo jo jiškoti, tačiau tasyk nerado.

Angis grybus kasyklose.

Scranton, Pa., 28 Gruodžio. Šičion užsidedo nauja ir nepaprasta pramonė auginimas grybų apleistose anglies kasyklose. Po gerai nusisekusių išbandymų užsidedo šia Scranton'o Grybų kompanija, kuri nusirandavoje apleistas dalis Oxford kasyklos ir netrukus pradės ten auginti grybus ir parduoti juos ant marketų.

Strytkariu kompanija bedos.

Prieš Philadelphijos strytkarių kompaniją eina 400 provų iškelty už sužeidimų kara susidaužimose arba kitokiuose atsitikimuose. Visų tų prašymų suma išneša pusantro milijono dolerių. Simtus tokių provų atliko per pereitus metus, o neretai kompanijos detektyvai sūdekė kytruojuis susitarusiu apgavikišku būdu reikalauti atlyginimo už bók tai įgautus sužeidimus.

New Yorko ir kitų didelių miestų kompanijos tokių provų dar daug daugias turi. Chicagoje ju suvirš 1200, o New Yorke net 1700; Brooklyne beveik tiek-pat.

Naudingumas bevielės telegrafijos.

Washington, 26 Gruodžio. Suvienytų Valstijų admirolas Manney ant Kalėdų išsiuntė kalėdinį pasveikinimą visiems Suvienytų Valstijų karės laivams, o išsiuntė pasveikinimą per bevielę telegrafiją. Visi laivai be jokių kliūčių pasveikinimus priėmė ir atsiliepiamus atgal siuntė. Ilgiausią kelionę atliko tas pasveikinimas, pasiekdamas net laivų gulinč ties Guantanamo, pietiniame pakraštėje salos Kuba, nuo Washingtono 1500 mylių atstu. Telegrammas perlėkė per žemes ir marias ir ten aiškiai atsiekaitė; atsiliepiamas sugrįžo laike puės adynos.

Nauja poželė telegrafija.

Wilkes-Barre, Pa., 26 Gruodžio. Kun. J. Murgas, kuris neseniai padarė patentą savo išrastos naujos sistemos bevielės telegrafijos, dabar davo išbandymus, kaip siųsti telegramus po žeme, per patį žemės vidurį, vietos per orą kaip dabar. Wilkes-Barre'is ir Scranton'o stacijoje jis išgręžė 175 pėdų gilią skylę dėl tyrinėjimų; jis tvirtina, kad žemė elektriskas srovės dar geriau perneš, negu oras.

Eikite pas Laubenstein'ą

pirkti naujų žiedų, laikrodėlių, sieninių laikrodžių ir visokių brangių daiktų. Aš taisyau senusius ir pagadytuosius. Už savo darbą atsakau, p. 24 Sanbury St., Minersville, Pa.

Daugiau kaip 30 metų išmėginant Dr. RICHTERIO visam pasauliui žinomas

"ANKER" (Ankarinis) PAIN EXPELLER.
yra geriausias gydymo uos

Rheumatiszmo, Neuralgijos, Sausgėlos, Strenu Skaudėjimo ir tt.
su visokia Rheumatiszko skaudėjimu

su 25c. ir 50c. pas visus aptiekorius arba pas

A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Iš Visur.

Revoliucija Rusijoje.

Maska, 26 Gruodžio. Miestas išrodo kaip po karci. Visur lavonų pilna. Kraujais gatvės papludusios. Saudynės iš kanuolių ir revoliucijų nesiliauja. Lygšiol užmūsty yra į 5.000 žmonių, o užsėstų per 15.000. Ligonbučios vietų nepriteko. Apžūrėjimui ligonius iš Peterburgo tapo atsiję 100 žmonių Raudono Kryžiaus (infermieri).

Pagal žinias iš Londono 27 Gruodžio Maskvoje buvus kuodidžiausia skerdynė, kada nugirdytus kazokus valdžia užleido ant žmonių. Tose žudynėse revoliucionieriai parodė didelę savą energiją. Iš revoliucionierių puės labiausiai išsiųmėjo moters, kurios ėmė dalyvumą kovoję; bet paskutiniai ant nelaimės tapo kazokų sutrinti. Keli pulkai revoliucionierius apvykę, prižadę juo jais eiti išvieni; laukie atstveriančios mūšos perėjo į kariuvių eiles. Prietam straiķieriai menkai buvo prisitaisę prie kovos. Jie šaudė vien iš revolverių, kitokių geresnių ginklų neturėjo; tuomtarpa kaip kazokai su kariuvis laidė į juos greit šaudančių kanuolių šačius. Beto Maskvos kariuvis atėjo pusėtina kelių pulkų pagelba iš Peterburgo. Revoliucionieriai netik jokios iš niekur pagelbos nesulaukė, bet dar nuo jų atsiskyrė pirm sustraikytą grenadieriai. Teisybė, 29 Gruodžio keturiems tūkstančiams straiķierių pasisekė išsprūsti iš miesto ir suardyti per kelias mylias geležkelio liniją, kuomi periskadojo ant valaudos atvykusių gvardijos į pagelbą kazokams Maskvoje. Ale su tuom nedaug ką pelnė. Atėjo kariuiviai pėksti ir su padvirgintu įmirtimu skerdė nelaimingus straiķierius ir nekaltus žmones. Žmonės iš baimės neturėjo kur dėtis, daugybe sulindę į sklepus apsaugojimui savo gyvasties nuo kanuolių. Ant gytųjų nieks negalėjo pasirodyti be išsistatymo ant pavojaus.

31 d. Gruodžio iš Maskvos pareina žinios, kad ten jau visas gyvenimas pradėjo eiti vėl po senovai. Fabrikai atidarė darbus, krautuvės teipgi adaros. Kariuiviai apgulę gatves tvarkos daboja. Areštai kasdien dauginasi; kariuiviai su policija landžioja po visus namus, įsiekdami užlepti revoliucionierių ginklą. Tiesa, tą dieną buvo paskutinis revoliucionierių mūšis miesto dalyje Prensna, kur jie galutinai tapo apveikti, su dideliais savo nuostoliais. Atsakančiam mūšai tą paskutinę Gruodžio dieną žmonių, o nedaug nustojo gyvasties, kadangi iš revoliucionierių puolė tik 50 ir 250 sužeistų kariuvių led 2; bet dėlto visa amunicija, ginklai, viskas buvo nuo revoliucionierių paimta vadai veik visi suimti.

Straiķai provincijose.

27 d. Gruodžio iš Peterburgo išeinančios žinios skelbia, juog provincijos straiķai skėčiasi su nepaprastu greitumu. Kaunas po pilna socialistų valdžia, miestas apfauktas ant karės padėjimo. Kremenčugas (62 mylios į piet-rytus nuo Poltavos) teipgi po apgulumo tiesomas. Saratovo mieste, skaitančiame 140.000 gyventojų, nepasakoma daugybė suareštoto žmonių, bet to nežinrnt straiķai nemalšta. Kijevas, pramintas Rusijos miestų motina ir turintis 250.000 gyventojų, pavirtęs į skerdynių lauką, kova revoliucionierių su kariuivija eina su abipusisku įmirtimu. Tiflisė (ant Kaukazo) visos geležkelių linijos revoliucionierių rankose. Varšavoje buntavojasi artilerija ir gvardijos pulkai. Zombro sustraikytas vietinis kariuvių pulkas išdaužė langus savo apiciery ir pulkauninko namų, giedodamas revoliucionierišką giesmę. Novorosyjske kariuiviai padalino miestą ir sručius, kuriuose patį užvalė tvarką, apsirinkę sau naujas vyriausybes kelia priešriediškas demonstracijas ir žmones šaukia prie maisto prisidat. Ekaterinodare pasikelėliai pavėdė arsenalą ir paėmė 10.000 ginklų, kurių dalį paskirstė tarp vietinių gyventojų, o dalį išsiuntė į Novorosyjską.

rukas į Ameriką. Cion ties rado mergina iš tos pat apielinkės, su kuria ir apsiapačiavo. Amerikoje jam neįspasakytai patiko dangybė salimų. Kur tik pasisukti — salitūns. Pradėjo girtuokliauti. Pati, regėdama juog vyrų uždarytus salitūnose nyksta, juog nēr jau iš ko nei randos užmokėti, nei išgyventi, suįjokioje sau fabrike vieta, kad kaip nors išmaitint save ir... girtuokliū savo vyrą. Pačios įkalbinėjimai, kad susiprastų, sukeldavo tik keiksmus ir pykestį ant kelių dienų. Ar tie nuolati pačios aimanavinami, ar gal ir sąžinės graužimai, padavė vyrui mislį, idant permaintyt vietą ir darbą; rasi, ant naujos vietos, tarp nepaįstamų žmonių, pasimes ir girtuoklystės. Bet pasirodė, juog ant naujos vietos da daugias panašių pagundų jį laukė. Vėl tad ėmėsi prie girtuoklystės ir paleistuvystės. Vėlai grįždamas namon ir gėdindamasi žmonių, pas kuruos gyveno, vietoje belstijū duris, prastesnį sau išsirinkdavo keĳiā — per langą. Nelaimingai jo pačiai nelgai buvo skirta vargti ant žemės. Sulaukus kūdikio, į porą savaičių mirė. Pabaigė vargus motina, bet koks to likuosis našlaičio bus gyvenimas, kas jį auklės, kas su juom vargs? Gal tėvas? Teip, pagailo žmogui mirusios pačios ir likusio kūdikio ir įprašė žmonos, pas kurią gyvenon, idant tą našlaiči augintų, jis kas mėnuo duosiant jo užlaikymo po dešimt dolerių. Žmona apsiėmė su noru užstoti vietą motinos. Išpradių tėvas savo prizadėjimus sąžiūniskai pildė. Bet toji našlaičio girtuokliū kaskart sunkyn. „Kam ėia dabar man toji bėda, mislijo jis sau, mesiu ir cisiu, kas nori tegul jį augina.“ Ir, viena gražiā diena, iškeliauo į kitā miestą. Cion bet atgijo da tėviski jausmai, ir atsiuntė da po kelisasyk po dešimt dolerių. Ar gal būti ant svieto koks kitas daiktas, kuris labiaus pasmelktų ir švenčiausius jausmus ir juos iš žmogaus širdies išrautų, kaip girtuoklystę? Teip atsitiko ir su tuomi nelaimingon tėvu. Pradėjo jis savo vaiką neapleisti. Pradėjo įkalbinėti žmonėns, juog tas kūdikis ne jo. Regėdamas bet, juog žmonės netiki jo kalboms, pasiryžo kaip norint su tuom kūdikiu pabaigti. Atvažiuo pas angintojus ir teip jiems sako: „atiduokit man vaiką, aš jį su savim nešiuos. Ale aš noriu nakčia jį pasiminti, kad niekas nematytų.“ — „Ne, sako nauja našlaičio motina, mēs tau jo neštis neduosim. O kur tu jį dēsi, da kur i duobę nakčia įmesi, lyg mēs tavęs nežinom.“ Nuo to laiko išgama-tėvas ne žinia kur dingo.

Koks to našlaičio bus gyvenimas? Kas jį priklauso, maitis, augis ir mokys? Nauji našlaičio tėvai teip sako: „lenkiškos seseris be dviejų metų neprima vaikų į savo prieglaudą, eisim pasiklausti pas skvajerį, gal miestas duos kiek ant vaiko užlaikymo? Ir nuėjo. Skvajerio būta žmogaus gero. Atliko, kas privalo. Išsiuntė du miesto našlaičių globėjų, kad tų vaikų pamatyti. Išvėdę sveikā, raudoną ir linksmā vaikiukā susuko tuodu: „o, tokį vaiką, „eni“ kas gal paimti; mes žinom, sako, kelias šeimynas, ką vaikų reikalauja, ką jų norit, mēs jums tuojaus užmokam.“ — „Gerai,“ atsakė žmona, „ale kokio „kaino“ yra tie žmonės, gal kokie pagonai?“ — „Kas tau darbo, kokie jie žmonės, atsakė globėjai, jie vaikų reikalauja ir tas kūdikis ten vargo nekęs. Jūs iš miesto jokios pašėlpos negausit; kiek norit, tuojaus užmokam, o jei ne, tai ir teip vaiką atimsim.“ — „Jau kaip bus, teip bus, atsakė žmona, bet vaiko, kaip žydi Viespatį Jėzų, neparduosim. Maitysim kaip galėsim.“ — Globėjai išėjo. Žmonės, išsigandę kad žmonės ištikro to vaiko neatimtu, nubėgo net advokato pasiklausti. Globėjai bet, lengvai nuo šelpimo našlaičio nusikratė, daugias negrįžo. Ar lengva, klausiu, tėvai, auginančiam iš sunkauso darbo penketą savo vaikų, da ir svetimą aprūpinti? Daleiskim, juog šeimynoje, kur tas našlaičis auga, visada žydės tikėjimas ir meilė, tai bet, kokijs sunkioje valandoje ar neįsigris jis žodžių pervertiančių širdį: juog jis ėia svetimas, juog jį laiko uždėką, juog jis jiems dauj kas ūstuoja, ir tt.? Ar šis atsitikimas tik vienas mūšų Americos lietuvių gyvenime. Kas apsakys, kiek mūšų brolių našlaičių vargsta ir žūsta svetimoji šalyj? Vargutis... (Toliaus bus.)

Elizabetpelyje teipgi maistats. Jaroslaviškame Rostove 3-čioji artilerijos batarija su 400 žmonių laike mitingą.

Charкове kareiviai su žmonėmis pradėjo generališka striaka. Gardyne su striakavo vietinė policija. Arestavoji mas striakierių veik nepriemas, kada girdi žandarai, pritardami policijai, atsako savo valdžiai paklusumą. Lygšiol kazakai pildo policijos tarnystę.

Siberijoje revoliucionieriškas judėjimas teipgi anga ir platinasi sparčiai. Miestas Irkuck būk visai sudegintas. Žodžiu, verda revoliucija visoj Rusijoje.

Tik nežinia, ar visur nepasibaigs tuom pačiu, kuom pasibaigė Maskvos revoliucija? —

Iš Vienos ateina žinios, kad pagal apturėtą iš Shanghaiaus telegramas, Mandžurijoje armija apreiškė teipgi einanti už revoliuciją. Daugelis savo apicierių užmušė, daug žemesnių apicierių prisijungė prie striakuojančių kareivių. Tuli pulkai išgūjo savo kamandantus, išsirinkę j jų vietą naujus. Kareiviai reikalauja kareiviškiausio sugrąžinimo namon.

Lomžos gubernijoje 28 d. Gruoščio revoliucionieriai užgrobė valdišką kasą ir paėmė 400.000 rublių.

Peterburge 28 Gaudžio kazakai uždarinėja gatves/kovoje už barikadų žuvo 50 žmonių. Zandarmerija landžiodama po namus ieško revoliucionieriškų ginklių ir dokumentų. Daug tapo tokiu būdu konfiskuota revolverių, šoblių ir amunicijos.

Revelyje 28 d. Gruoščio latviai suardė tiltą ant gelkelio ties Kausika. Žmonės atėjo su kariuomene ir daugeliu žmonių įpuolė j upę, kur daugybė rado smertį arba liko sunkiai sužeisti.

Pagal žinias iš Varšavos, 30 d. Gruoščio iš caro rūmų išėjo įsakymas kareiviams maršuoti j Baltiškas provincijas ir su ugnė ir kardų sutrempti revoliuciją.

Liepė prietam nesigailėt moterų, nė vaikų, nė ligonių, bet visus lygia šluota šluoti. 4 skvadronai artilerijos ir raitelių slenka linkui Rygos ir Mintajnos, o beto 500 kazokų. Iš Latvijos kariuomenės puls ant Kauno, kuris šiuo tarpu stovi ant kariškų tiesų. Bus daugybė kraujo pralieta, kadangi latviai savo užsidegime išlauosot savo tėvynę iš rusiško jungo, nepasiduos, pakol savo lajavonis neapkos žemę. Sako, kad latviai, tiek seni, kiek ir jauni, net motres vėlyho amžiaus, pasirenę stot j būsiančią kovą ir laukia apsiginklavę visokiais įnagiomis baisios valandos.

Revolucija ir Volkietija.
Iš Berlyno rašo, kad veikt visa vokietiška bajorija iš Kurlandijos išdomė j Prūsus. Girdi būriais vaikščioja jų ant Kurlandčiaus ir Berlyno gatvių.

Iš Berlyno praneša, kad 29 Gruoščio vokietiški garlaiviai negalėjo sutalpinti visų vokietijų, norinčių aplieist pribaltiškas provincijas. Jei teip toliaus eis, tai neužilgo ten neliks nė vieno vokiečio.

Vokietijos su Rusija susinesimai iš priežasties prie baltiškių provincijų judėjimui labai pasidarė įtęmpti. Tikimasi, kad jei revoliucija greit neapsimalšis, vokiečiai, nelgaiti trukus, įsiverš j Rusiją po pretekstu gelbėjimui savo tautiečių.

Prancūzija ir Rusija.
Pagal telegramas iš Bresto nuo 26 d. Gruoščio prancūzai išsiuntė savo laivus „Cassinii“ ir „L'Amiral Aube“ j Kopenhagen'ą, iš kur prancūziški jurininkai turės dabor dabartinį Rusijos padėjimą ir, reikale, plaukti j rusiški vandenų pakraščius gelbėjimui prancūzų, gyvenančių Rusijoje.

Išspanija.
Barcecionoje, pagal žinias nuo 31 d. Gruoščio, ankariškai kelia didesnius rūšaus. Laido bombas ant gatvių, užmušdamas daugybę svieto. Žmonės paliovė lanck teatrūs, restauracijas ir kitas pasilinksmiminio vietas. Gyventojai aibėmis ap-

leidžia miestą. Valdžia lygšiol dar neleidžia nįstengę padaryt apmalšinimui anaristikų.

San Domingo.
Respublikoje San Domingo paskutiniu laiku įvyko neramybė, užsinešanti ant revoliucijos. Prezidentas Morales, užpykęs, kad jojo užnamymas įvest naują valdišką, gabinetas nepritaria, išbėgo iš sostapilio su keliais savo draugais, su sikiu sutvert naują butą. Pagal nekuriąs žinias prez. Morales rengia užpuolim ant San Domingo.

Dėl Autonomijos.
Organas Susivienijimo L. R. K. A. su pritarimu nekurių kuopų rengėsi išieisti j inteligentus Lietuovę ir Amerikoje atsišaukimą dēlei dabartinio Lietuvos politiško padėjimo. Susitaymas to atsišaukimo buvo jau pavestas vienam iš „Zvaigždės“ sđdarbininkų.

Bereigiant mums tą atsišaukimą j spaudą gavome žinias, kad Lietuvos inteligental jau dirba mūs' geistinoje kraiproje. Ant to jį darbo nurodo ir paskutiniai numeriai laikraščių iš Lietuvos ir Lietuvos igaliotojų nusiųstas p. Vitei „Memorandum“.

Neišsųsdami to jau mūs' išdirbto atsišaukimo j visus lietuovius, mēs vienok skaitome už gerą nors atspausiti jį „Zvaigždeje“, kad su dabartiniu Lietuvos padėjimu supazindinti ir tuos mūs' laikraščių skaitytojus, kurie iš kitur gal da neturi gestinų apie tą dalyką informacijų.

Atsišaukimas
in Lietuvos inteligentus dvasiškus ir svietiškus.

Dabartinis padėjimas Rusijoje priverčia mus lietuovius pasirūpinti apie save. Dabar jau atėjo laikas, kad mēs lietuoviai turime stoti j kovą už savo tiesas, dągi kad ir jaustumės nevisai prisirengę prie tokios kovos. Mums grėsia vienas iš didžiausių pavojų mūsų tautiškam gyvyčiai.

Jeigu Rusijos valdžiai neužšives geresnės dienos, galima tikrai laukti, kad lenkai gaus autonomiją. Žinomos lenkų pretenzijos prie Lietuvos; jeigu šitame atsitikime jie ir negautų sau j vergus visos mūsų tautos, tai rūpinasi gauti nors Suvalkų gubernę. Tokia padalinimas nedidelės Lietuvos tautos (lygtintys beveik) išdavimui nusprendimo mirties ant mūsų: mēs turėtume, vietoje vieno, du galingus priešu, ir prieš kožną iš jų jūt tik tai dalį savo spēkų.

Kad prasalinti tokią katastrofą, mes turime tuo ant jų pėdų padaryti viską ką tikta galime, kolēi da Rusijos valdžiai nieko tame dalyke nenuratė. Paskui jau bus pėrvelū, ir ta mūsų politiška praigaitis kasin ar duosis paskui kada atitaisyti; kokiūje jį gali mums prekiauoti tautiškos gyvastes.

Užtai dabar tuo, nieko nelaukiant, turi visi lietuoviai inteligental sukelti kād didžiausį veiklumą ir tarp žmonių ir patįs; utsaisyti ir demonstracijas ir prašymus ir valstių nutarimus ir gzdinimus valdžios dągi kad ir visatina lietuvių sukilimu, jeigu jį atiduoty lenkam Suvalkų губ.

Agitacijos prieš lenkus ir demonstracijas reiktų sukelti įypatingai Suvalkų gubernėje ir kiek galima didesnį pasipriešinimą pačių žmonių prieš lenkų pretenzijas, bet neuzmirštį paiguitoti ir kitose Lietuvos vietose.

Iš kitos vė pusės, turime pakelti reikalavimus Lietuvai autonomijos.

Visos tautos Rusijoje, kurios turi nors kiek tautiškos šąmonės, stato valdžiai savo reikalavimus. Final jau gavo autonomiją; lenkai jau daug padarė, kad ją gautų; latviai to-pat reikalauja net su ginklais rankose. Jeigu mēs nepasakysime valdžiai, ko muma reikia, žinia, kad jai apie tai nerūpės. Mums grėsia pavojus, kad Rusijos politikai, naujai perdirdidami savo viešpatystės utsaisymu, neperspėti iš mūs' pusės, visai neatkreips atidosi ant gyviančių mūsų tautos ir šalies reikalų.

Kad prasalinti pavojų iš tos pusės, mes turime valdžiai parodyti, da norime pas save namieje patįs būti gospodoriais, kad Lietuovę visokios valdžios vietos priguli pirmučiausiai mūs' pačių žmonėms, kad apie mus ir mūs' šalies reikalus spręsty ne kiti, ale mēs patįs — vienu žodžiu, tu-

rime reikalauji mūs' šaliai autonomijos, ir tai kiek galima platesnės.

Po visą Lietuvai turėty būti surengti tankūs susirinkimai mūs' inteligentių, dvasiškių ir svietiškių, kad apsvarstyti dabartinį mūsų padėjimą ir nutarti apie būdą veikimo.

Atėjus laukui akcijos, Amerikos izeiviai parems savo broliū darbū valdžiove kuo galdami.

Taigi j darbą, visi keno krūtinėje yra lietuviška širdis, nes nuo mūs', lietuvių, pasielgimo šioje valandoje priguli ateitis visos mūsų tautos gal per keletą ilgų amžių.

Zvaigždės Redakcija.

Dirva.
Bertaininis Laisraštis Dirva, izeičas pavidale knygu jau nuo 8 metų, šįmet bus papigintas.

Ikišiol Dirvos 4 kuogos kaštavo 2 dol. ant metų. Nuo šię gūgi kad praplatingti tas knygeles tarp skaitančios lietuviškos visuomenės, prekę jį bus tik 1 doleris, Lietuovoje 2 rubliu, ant metų.

Kurie Lietuvijoje nori prie Dirvos knygeles gauti ir svaitinį laikraščių Zvaigždę, teprišūnčia 5 rubliūs. Amerikoje Zvaigždę ir Dirva kaštuoja 3 dol.

Patitikim, juog kiekvienas Zvaigždės skaitytojas pasinauos iš šitos progos už teip pigią prekę gaut Dirvos knygas.

N. 1 Dirvos 1906 metų bus atspansta garsus veikalas Moravskio „Lemano Išvakarės“, vestas žinomo mūsų rašytojo Geručio. To veikalas dalis buvo leidžiama per Zvaigždę. Kurie nori turėti tą visą didi mokliška veikalą, būtinai turi užsirašyti Dirvą. Skryium nuo Dirvos „Lemano Išvakarės“ kaštuos 60 centų.

Susirinkimai.
Mahanoy Plane 39 kuopa S. L. R. K. A. laikys susirinkimą 14 d. Sausio; prasome susirinkti pas M. Valiūną, Jona Andza, sekretorius.

Cleveland, O., 89 kuopos susirinkimas bus laikytas 7 d. Sausio, ant parapijnės salės, kampas Oregon ir N. Pierry gatvių; visi sgnariai užprašomi užsimokėti bertaininis mokesčius 7 centų, sgnariai prisirašyt norintieji. Susirinkimas prasides tuojaus po Mišpary.

J. C. Urbaitis.
Wm. Penn. Pa., 24 kuopa laikys susirinkimą 7 d. Sausio, Nedėlio, 2 val. po pietų, pas Konstantą Bilioritį; prasome atėti užsimokėti bertaininis mokesčius ir paklausyt naudingų įešimų, teipgi nepamiršt atsivest prisirašt norinčius. Komitetas.

Wilkes-Barre, Pa., 17 kuopa laikys savo bertaininį susirinkimą 14 d. Sausio, ant salės Antano Gionio, 7 val. vakare, sgnariai ir prisirašt norintieji ukvietčiamai. Komitetas.

Naujas Laiskrastis.
„Lietuvos Balsas“ izeina Kaune du kartū ant savaitės (nedėlios), prekę su prisitintumu ant metų 3 rubliai, ant pusės metų 2 rub.

In užsienį metams 5 rub., pusci metų 3 rub. Leidžiaš Saliamonos Banaitis. Amerikos lietuoviai gali paratraukt „Lietuvos Balsa“, Vilniaus Zinias“ ir „Lietuvių Laikraščių“ per Juliją Pranaitis, 15-17 Oak Str. Shenandoah, Pa.

Esu dėkingas.
Sirdingai džiaungdamas dėkavoju Profesoriui Dr. Collins Institutui už gyduoles, sugrąžinimą sveikatos ir jaunystės spēkų, nors turėjau 35 metus, būvau pamatšikai nupuolēl ant sveikatos, teip kad krūtinėje dieglijai ir sunkumas kvėpavimo neispauskytai kankino, gerklėje višada buvo pilna skreplių ir kaip gaidukai giedojoo, vidurių nedarimas ir abelanus nuspūslėjimas, juog jau ir dirbtū negalėjau, j desperaciją ir prapūtū mane atimė, iš kurios neturėjau vilties išsigelbėti, bet išsakačs laikraštyje apie garsingą Profesorian Collino Med. Institutū, netiečiau kad man pagelbēt galės, nes kiti daktarai iokio palengvinimo nesuteikė. Bet kaip emiau vartoti nauj prisipustis vaistus, kaip jie sake pritaikius Lietuovės, tai su kožū kartu sveikata ir pajiegos ejo geryn ir geryn, o dabar jaučiuosi išdėi sveiku, kaip naujai atgimes, utaii sirdingai dėkavoju už sugrąžinimą sveikatos ir jaunystės pajiegu, nes kaip 10 metų dabar jaučiuos jaunesniu, būdamas pilnai sveikas.

John Strokas, 69 Fremont St., Massillon, Ohio.

Paukšausias artistiškas darbas.
Ponas Jos. Triner, padirbējis Triner'o Amreikoniško Elixir'o iš Bitter Vyno, vėl pasitaipęs išdalinčti savo senienius kalendorius, šįmet paukšausias kaip kada nors. Tai pauks kalendorius, susidehdantis iš dvejū paveikslū, vienas perstantinis linksmą atsitikimą su automobiliu, kitas laimingą šeimyną. Negausi puiknesio padalinimo savo stūbai. Kas nors iš skaitytojų norės jį gauti, tegul atsūnčia 10c. patinėsis markėms ant adreso Jozef Triner 709 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. Šukbinis nuratyti, pirmkol nepabaigs visų išsintūnėjęs.

Mainieriai, nueikite ant savo susirinkimū ir paklauskite kas darosi.

Ar nori patirti, kā unija už tave daro? Ar nori žinoti, kaip jį apgina tave?

Dabartiniame laike svarbiau kaip kada nors, idant mainieriai neuity ant susirinkimū savo vietinės unijos. Žinoma, daugelis angliškai nesurpantūčių nelabai nori nueiti, tačiau yra daug ir tokių, kā galilisi laiko.

Prieina svarbus laikas. Ateinantį pavasarį pasibaigia daugelis darbo sutarimų. Unija pristatosa sudėti prašymus, kokuus paduoti darysiant naujus sutarimus, užtai kiekvienas mainierys turēt nueiti ant susirinkimū ir unijos ūrdininkams duoti numanyti, kas pagal ju mēlį būtų gerai pareikalauti.

Yra dar kitokių priežasčių. Neūtes ant susirinkimo patirai, kiek mainieris iš tavo kasyklos gilai ir kiek ne, katrie užsimoka mokesčius gerai ir katrie ne. Jeigu iš tavo kasyklos tik keli tepiguli, greit galēsi pamatyti, kaip unijai pagelbėti prikalinant ant prisirašomū. Jeigu daugelis neuzsimoka mokesčius, tai patyres anijų vardu, gal pribaljsi juos užsimokėti, išguldydamas kaip svarbu tai yra, idant unija pinigų turēt.

Toliau, išgirsi pranešimus kaip unija stovi, ar drūta, ar silpna, ir kaip ir kokiū būdū galima pagelbėti.

Kiekvienas mainierys turēt ū už savo pareigų laikyti, nueiti ant vietinių susirinkimū, nes juk žinoma, kuo daugiau apie uniją pasidarbuos, tuo geriau seksis unijai.

Už kā, priguldėdams prie draugystės, mokētum mokesčius, jei už juos nieko negautum? Prie unijos prigulėdamas turi balsą, jei kokis padėjimas tuo nepatinka, balsuok prieš tai; jeigu reikia kokuus pagerinimus įvesti, balsuok už tai; naudokis iš savo sąnarystės tiesų.

Jeigu norėtum pirkti koki dāiktą, ar siųstumei kitą tū nupirkti jį, nepasitaravęs suvis kā jį nupirksi? Tas paty dēdasi ir su unijos sąnaryste. Būdamas sgnariū nori kā nors per tai laimėti, tačiau jei nuenūcisi ant susirinkimū, kaip patirai, kā unija rengiasi daryti ant išlaimejimo to ko tu nori?

Atkartojam dar sykū, idant neuzmirsumete, yra didžiausias svarbumas, kad kiekvienas sgnarys šime laike nueity ant vietinių susirinkimū. Nepaisykit, ar tik keli sgnariai susirenka, ar daugelis, nueiki ir patirk kas darosi, papasakok kā daryti reikty. Bus tu nauda.

Unija negali stovėti ant vietos, ji turi žengtū ar pirmyn ar atgalios. Gelbēk jai cūti pirmyn, pasirūpindamas apie ją. Prezidentas Mitchell'as pasakė kitučių anglių mainieriams, jeigu jie susirinkys sgnariū j 100.000, tai turēs puikią progą laimėti aštuonių adnyų darbą ir pripazinimū unijos. Ar čia dyvai, kad darbininkai veržiasi unijai? Jeigu negauai, ko gauti norėtum, reikia drūntinti unijā idant gauti. Jeigu nedrūti, tai savininkai ateis ir paims net j tą, kā dar beturi.

Turi nueiti ant vietinių susirinkimū, idant patirti, kas už tave daroma.

Patalsymas.
klaidos Susivienijimo reikaluose. N. 52 Zvaigždės 1905 m., ant pusl. 823, dėkavonėje Jievos Malinauckienės už dalį posmetinės, turi būti 156 rub., vietoje 150 rub.

Reikalungas.
Pardavėjas, kuris priimtū užsteliavimus ir pristatū j namus arbatū ir kavą, ar timoje aplinklyje. Geras pasilytas. Turi įstengti duot užstatos ir gero liudymo. Atėik ar rašyk pas
Great Atlantic & Pacific Tea Co.
304 W. Broad St., Hazleton, Pa.

Pajteskojimas.
Pajieskau Vinco Zizinko, iš Staraples'au, Dombraukos kaimo, Surv. gub.; jau kokiū 7 metai iškeliauos iš Lietuvos. Prieš 2 metų gyvenoo West Moreland County. Atsišaukit ant šio adreso: Vincas Kurtynis, 806 E. Railroad, Mahanoy City, Pa.

P. J. GRAHAM Teatro Namas ir Restauracija
pataisoo valgio kožū laiku. Vištienos, steiko ir caps. Telefonas 4025.
ANT KAMPO MAIN IR OAK STS., SHENANDOAH, PA.

Gausi 5 proc. (penkias procentais) viskā pigiau, jei su šito šaltū apsigarsinimo iskarpa ateisi pas mane pirkti. Prilika VISKA, išsilyrus vien valgomus dāiktus, drapanas ir avalyne. Mano adresas: GEORGE GEIER, Sunbury St., MINERSVILLE, PA.

Geriančia
Močiutės Duonkepinė
ant North Street, MINERSVILLE, PA.
Duona, pyragai, pajai, karvojai (svotboms) ir kenēs kuopigausiai.
W. M. C. TREZISE.

Dziln-dzin-dzin-dzin — suskambėjo skambutis prie įėjimų gydytojas Sutkauskas dūrė.

— Kokis čia velnias beldžiasi — murmėjo gydytojas žiovaudamas ir raivydamasis lovoje — nė išsimiegoti neduoda; tegu jį karaliai tokių gydytojų gyvenimą, nėra niekad pasišio... Tuo tarpu už durų kažin-kas susneko: — Ar namie ponas daktaras?

— Namie, bet miega dar — atsiliepė kitas plonas balsas, matyt, Sutkauskas tarnaitės.

— Bene galėtumėt pabudinti? — ligonis labai silpnas. — Palauksite, nemirs. Ponas nemėgsta, kad jį budintų.

— Susimirdama nueik, nors pažirėk, gal, pabudo, gal, išsimiegojo, jug jau pietus netoli...

— O kas ten ligonis?

— Bernas; arė išryto pūdyma, beardamas apsirgo, nežinia kas pasidarė; nuneina šaukti pusrūčių, Jonas guli ant žemės, kaip negyvas; pasakė man, atbėgau, žiuriu, kvėpuoja, ale be žado. Ką čia, manau, daryt? — Negerai, atsivaziavau vežimą, įsidėjau vežnių namon; parvežiau, guli be žado, ir gana. Pribėgo gaspadinė ir nu rėkti, kad vežčiau pas daktarą. Ką veši, sakau, kad jau ką tik gyvas! Kas ant galo užmoko? — daktaras nepigu... O ji vis savo — vežti ir vežti. — Ką darysi! Įdejomė į patalus ir atvežime. Eik, eik, pažiūrėsi, gal daktaras jau atsikėlė!

— Gerai, pažiūrėsiu — atsakė tarnaitė ir neilgai trukus tyliai pravėrė galimojo kambario duris.

— Tevažiuoja sau po velni! — tarė Sutkauskas, trunkdamas antklodę (kaldrę) ant galvos — pasakyk, kad gydytojas miega.

Tarnaitė, žinodama gerai savo poną, nieko nesakė, tik tyliai išėjusi patarė žmogui vežti ligonį pas Pankštį; tas, sako, anksti kelias.

— Dėl kvaילו berno, už kurį nežinia nė kas užmokės, neduoda išsimiegoti. Te juos karaliai su tokiais ligoniais! — plūdo tuo tarpu migdydamasis gydytojas — negali sau važiuoti pas Pankštį; tas kvailus ir biedniaus gyvybę priima; kvailus, tikrai kvailus... priimk visados, visus, tai niekad nebūsi geru gydytoju... — Ėmė jam suktais galvoj, kaip jis pragarsis, kaip galvės imti ne mažiau 5 rublių už receptą, 25 rub. už nuvažiavimą pas ligonį... kaip apie jį visi paldinsis, siuylsja pinigais, kad tik imty, kad tik važiuotų... kaip jo vardas skambėsįs po visą šalį... Teip sakdžiai sapnuodamas užsnūdo, bet neilgam. Vėl suskambino; Sutkauskas pabudo ir keldamas savo nelaimingą gyvenimą ėmė klausytis, kas atejo.

— Tęj ponai, ką aną syk buvo, iš Varsavos atvažiavusi — tarė įėjusi tarnaitė.

— Prašyk, prašyk į salioną! tepalaukia valandžiukę, sakyk, aš tuo, tuo būsiu — šūkau greitai šokdamas iš lovos.

— Tikrai jau dvylika baigiasi — kalbėjo sau rengdamasis — reikia skubintis; tokie ligoniai, kaip toji ponia ne kasdien vaikščioja, o kad nesulaukus išeis, daugiau nebegrįž. Gailla būtų, aną syk 5 rublius užmokėti... — Patrynė su šlapiu abrusu prie, susitaisė ilgas susitaršiusius plaukus, prisisėgė briaunę marškinų apikaklę ir apsisvilęs žiponuku, kao netekinas nubėgo į salioną. Ten sėdėjo ligonis, moteriškė, juodai apstaičiusi, ne scena, nė ne jauna, nė didėlė, nė ne maža, tokia, kaip visos, nieko ypatingo savyj' neturinti; tik iš šiek tiek išblyksnio jos veido galima buvo numanyti jai esant lyg negerą.

— Kaip tamstos sveikata? — užklausk pasisveikins ir atsiprašęs už trukimą — tikiuosi jau geriau.

— Ne, rodos, vis teip — atsakė ligonis.

— E, ką ponai kalbate — perkirto gydytojas — matau iš veido, kad geriau... Geriau, geriau! o kad pagyvesite pas mus kokį mėnesį, kitą, pamatysite, jūs skaitus veidelis, kurį liga truputį išblyksino, vėl žydės, kaip radasta... Teip, geriau — kalbėjo apžiūrėdamas ligonį — kraujas kitaip teka, širdis lygiai takti, dirgsniai ramesni; negalin atsidžiaugti. Jūs tie Varsavos gydytojai daug išmano, nėr ką; visai, tečiau, išgydyti negali, nes trūksta jiems reikalingiausio vaisto, tyro, gryno kaimo oro, ir ponai pūkiai padarėte pas mus atkeldiudamas. Tik reikia tankiai pasidaryti gydytoju, nors dusyk, žinote, ir savaitė, kad matytume, kas reikia daryti, ko saugotis; kitaip nė geriausias oras nėra gelbės, gali net, ne Dieve duok, kenkti. Mės iš savo pusės vaisty nepasigailėsimė, mokslu prigimčiai padėsime.

Apžiūrėdamas rado mažą puslūkė burnoje po liežuviu.

— Ar neskauda? — paklausė.

— Ne — atsakė ponai — jaučiu truputį, bet mažaką.

— O vistiek čia jos nereikėtų laikyti. Tuo parašysiu receptą: viena, kitą kartą paplausite burną su skysčiu, kurio jums duos aptiekio, ir pslūkė išnyks, kaip nebūvusi.

Atsiprašęs nuėjo į dirbamąjį kambarį ir po valandžiukės sugrįžo su trimis receptais rankoj'.

— Tokį ligonį, kaip ponius, malonu gydyti — tarė įeidamas į salioną — matyte matyt, kaip cinatė geryn.

Se parašiau jums nuo širdies, nuo vidurių ir nuo tos pslūkės burnoj'. Lašus imsite išryto ir vakare su arbata po 10 stiklą; miltelius prieš piet, po vieną popierinė kaskdien, o su skysčiu didesnėj' bonkutej' išsilplau-

sitate keli sykus burną. Po kelių dienų tikiuosi ponį vėl pamatyti...

Atsiveikino. Sutkus išleido ligonį, palydėjo net ligi brichos, stovindčios čia-jau ties durimi ir padėdamas ponai įlipt, dar sykį tarė: — Laimingo pasimatymo pasimatymo!...

— Sudiel! — atsakė toji linktelidama galvą ir nuvažiuo.

Sugrįžęs į salioną pirmas Sutkauskas daktas buvo pažiūrėti, kiek jam ponia šiandien užmokoje. Ponišku, mat, būdu neadvė pinigų tiesiog į ranką, tik padėjo išeidama ant stalelio (skobnelio).

— Rublius — tarė sau, imdamas nuo stalo sidabrinį — kad ką karaliai tokią bobą! tikėjasi daugiau, bet ką daryt... tuo syk bus ir to gana. Už tris receptus, tiesa, permaža, bet tegu ją! ...prie galo už visą atlupsiu. Ka-ka-ka. nusijuokė — tris receptus sveikam žmogui!... Paukštes ir mirs, o neišmokš teip gydyti; reiks jam pasijuokti... Bet ką-gi čia gydytojas kaltas? Nenorėsi gydyti, neduosi recepto, eis pas kitą, man ir reikia gyventi!... Pasilės, atsigaus, bus boba dar sveikesnė, o man pelnas ir garbė...

Ona, duok pusryčių — ribkėlė tarnaitė.

— Jau visa-kas seniai prirenęta — atsiliepė ta iš virtuvės — samavoras ant stalo; padėjau sūrio, sviesto; o gal iššutint kiaušinių?

— Po velnių su savo kiaušiais, iškepk bifštiką!

— Ugį, kad ponai, šiandien pėtnyčia.

— Tau pėtnyčia, ne man, žiople — kalbėjo darydamas sau garbatos — aš jau tau tat nė sykį sakiau. Kepk greičiau! pati dvylika, noriu valgt.

— Kad, ponaiti, mėsos neparasinėšau: maniau, pėtnyčia, gal nevalgyš...

Sutkauskas tūlėis ėmė virti. — Tai velnias — tarė — nė tarnaitė Kada aš tau sakiau, kad pėtnyčioj' mėsos nevalgyšiu? ką?! — Sakyti nesakėte, bet vis maniau, gal suspirasite, kad nė jums, kaipo katalikui, nevalia, kaip ir kitiems... — Tu čia mane, plytlaizė, mokinsi?! jau seniai įgrįsai su savo pamokslais. Ligi šiol juokiais, bet dabar gana! tarsi dar žodį priešais, tai eik sau po velni! su-pranti?

— Aš, ponaiti, nešauku nieko priešais, tik ..

— Tylėk, sakau tau! mokys ve mane! mokink, žiople, savo pilkus vaikus, nė gydytojų, kurs moka ir išmano daugiau už visus tavo kunigus!... Eik greičiau mėsos parnešiti! girdi? — skubink!

Tarnaitė ėmė širsti.

— Nė eisiu, nė ką — atsakė karščiu — ir man jau nubodo klausyti jus keiksmiai ir pliovonės, žiūrėti į jus gyvenimą: Sakosi mokytas, o nežino, nė kaip katalikui reikia. Nė jį hauntyčią neina, nė pasokinų nepasakinauja, nė melstis niekad nesimeldžia, iš lovos ir prie stalo, kaip gyvulus, atspirašant...

— Tylėk, o ne tai... — rėkė pašokęs Sutkauskas, bet tarnaitė pradėjusi negalėjo jau susilaikyti ir, stovėdama virtuvėje, iš kurios darys į valgomąjį kambarį buvo adaros, tarškėjo tolyn:

— Nė kryzelio ant savęs neturi, nė škaplerio, jokio ženklų, kad katalikas... Ne, gana jau man to pragaro, žinokitės!...

Lauk! tu... Čia man nelojis — šoko Sutkauskas į virtuvę, ir tukstančiai visokių keiksmų pasilėjo jam iš burnos.

Tuo tarpu kas suskambino. Tarnaitė nubėgo durų atidaryti, o Sutkus apsiaulšinęs sugrįžo į valgomąjį ir ėmė godžiai gerti arbatą.

— Pas ligonį — tarė įėjusi po valandėlės tarnaitė — į Paplynius.

— Pašauk žmogų, tejeina čionai!

Tarnaitė išėjo, ir, neilgai trukus, pasidarė tarp virtuvės durų apyvenis, penkių dešimtų metų, vyras

— Tegul bus pagarbintas Jėzus Kristus — tarė įeidamas.

— O iš kur? — paklausė neatsakydamas ant pagarbinimo gydytojas.

— Iš Paplynių, ponaiti, Burba. Mano pati labai sugirgo; nepaėina, nieko nevalgo, sakosi visą geliant, nežinia, nė ką daryt, nė ką...

— O ar seniai serga?

— Jau trečia diena, ponaiti.

— Tai kodėl susyk nesisaukėte gydytojaus? sūnuo rusčiai Sutkus — pas jus vis teip: važiuojate gydytojais, kad jau miršta, o kuniga skubinatės vežti, kaip tik apja susigrūti.

— Tai ką-gi ponaiti, darys? Manėmė, teip peris, o daktaras brangus...

— Brangus... bet sveikata brangesnė. kaip pasivėlysi, nė už auksą nepirksi. — Žinoma, ponaiti užtai ir šaukiatės jus pagalbos.

— Tai norite, kad važiuočiau pas jus į Paplynius?

— Prasižytsite, ponaiti... arkliai geri, brička gera, bus ir jums sveikiau...

— Duosite 10 rublių?

— 10 rublių?... ponaiti, juk čia netoli, tik mylaitė kelio.

— Gera mylaitė! bus j 10 verstu, žinau.

— Ale ne, ponaiti, nebus daugiau kaip septyni, o kad aštuonis skaitysime, tai jau ir per akis.

— Be dešimties rublių nevažiuosiu, kaip sau norite, jei jums rublius melnesis už žmogų, žinokitės!

(Toliaus bus.)

Lasciate ogni speranza, voi ch'entrate. Tegul ta biedna žmonija būtų tik dar nelaiminga! Bet nė jį yra pikta, biauiri, pagedusi, pilna piktdėjysčių be skaitliaus ir be pavardės, kurių nenoriu čia nė priminti. Pagaliau inteligencija ir ta yra pilna nevietiskos veidmainysės, užvydo, savymelės ir visokios neteisybės ir tuomi yra šimtą kartų dar nelaimingesnė.

LEROY: Ištikro tas yra minklė, kuri žudo tulą dievobaimingą širdį.

Miss WILSON: Tamstelės maliovojate Dievą labai juodomis dažydomis. O čia Dievas nėra tokiai... Rasi tas ir tiesa, juog žmonija pagedo, ale bent gamta, kuri Dievas padirbo, yra gera ir grazi.

SIEMONOVAS: Teip Panyte matos; teip matos mums visiems, žiūrint paviršium. Regime puikų žolų-ą klestantį šimtvaršvaisis žiedais, spindantį burštinio lašais. Girdžiame hone visuomet linksmas gaidas ir čirkšlensėną paukštelių. Vis tas, ką matome pas žvėrelis: ir paukščiai, kurie plusuoją padangėje, ir žuvelės, kurios plusuoa vandenį, ir galvijeliai, kurie ganos pievose, vis tas reikėja mums nebe tą laisvę ir sandarą. Ant to viso krinta dar šviesų saulės spinduliai, kurie, sakytumėi, gaivina ir linksmina net pačius akmenis. Vienok vis tas yra melas, apgaulis, girlelo plosčius, kuriuom apgavikė gamta pridėdąja savo vargulystę. Mokslui padedant, įėjė jos širdies gilmėn ir jos gyvenimo paslaptin nusiganėdė nieko kito nerandamė gamtos dugnė — tik kančija. Tarpu visų sutvėrimų nuolatini, kruvina kova, pilna klastos ir kraugerystės. Badas ir baimė yra du ratu, kuriuodu suka tą nepritegusį svietą. Pagaliau medžiai ir žolės, nors pažiūrai ramų, kariauja tarpu savęs už vietą, gausį ir šviesą; smelkas kitas kitą, išsiūndžia vienas kitą ir, rasi, jaudiną tą kamavimos. Teip tat po linksmybės apvalkau visa gamta yra vienu baisiu dybu.

Miss WILSON: Nė! teip negali būti. Tokia pažira į gamtą negali būti teisinga! Jėgu būtu gamtoje daugiau kančios, neg gyvenimo linksmybės, tuomet svietas nyktų ir būtų seniai pasibaigęs.

KUNIGAS: Ta panytės Wilsonaitės kalba yra labai filiozofiška. Piktbyčė, žiūrint iš metafizikos kertės, nėra niekuomi daugiau, yra tik netekėtas, yra skriaudna kokio-nors privalomo, arba ger padėjimo, kurio reikalauja koks-norint sutvėrimas. O kaūčia yra tik-paūstis tos netekėtos, ar skriaudnos pas sutvėrimus, kurie gali jās paūinti. Užtat nėra galima nė pamislyti, idant, paėmus apskritai, piktbyčė atstvertų zerybę; nes netekėtas gali būti tik-patol, pakol išsisėms tas, kas yra toliau būtų nekystė.

LEROY: Rasi metafizika teip ir sako, bet bėdos! datyrimas rodo kitaip: rodo visiškai teip, kaip ponas Siemionovas.

Miss WILSON: Ponas Siemionovas renka tikrai vienas gamtos kovos, supulij šauksmus ir iš jų pinta savo žėlavę kulaitį (bukietą). Bet argi nė daugiau ir ar nė kur-kas yra daugiau valandų žėvrij gyvenime, kada jė linksminas, čėda, arba yra sotys; kada šildos prieš saulę, šokinėja, gašaujas, džiaugias savo lideļu ir maržėtėliais. O jėgu medžiai ir žolytės jaudia kaimynų smelkima — nors aš girdžiū tą pirmą sykį — tad tikrai tas yra malonus sveikoms sultims, kurios narstos juose. Teipogi turi būti malonus medžiams ir žolėms šviesos čiučiamimas, linkon kurios jė teip puikiai stepijas. Jėgu pagalui' nebūtu gamtoje daugiau linksmybės už kentėjimą, tad iškur-gi ta gamta išgydytų paviršini linksma? Tie apsirėikimoi išvirsiaus turi gi keltis išvidaus.

SIEMONOVAS: Dykas galas! Nebėginčysiu apie tą, ko yra daugiau gamtoje: kančios, ar linksmybės. Regiu, juog ant kiekvieno juodo pavėrlėšo, kokį aš tik parasyčiau, Panytė vis sumano užberti žiedu saują ir linksmų pavėrlėšių. Tame dalykė sunku yra ką-nors išmąstauti. Paklausiu tik apskritai: kodėl ir už ką yra gamtoje kentėjimas?

HAINBERGAS: Kentėjimas gamtoje yra reikalingas ir yra geradėjystė. Jėgu esybės yra updovanotas pažintimui, tad jau pėr tai yra pasikirtos turėti kačia-koki autonomiją ir savirėdā. Pačios turų rūpinatis apie save ir menčias užlaikymą. Jėgu teip nedarytų, tai bereiklavo būtu dovanytas joms jausmas ir to jausmo vikšrusmas. Bet nė, teip nėra. Jų jausmas yra jū turėjo būti tokiu būdu sudorotas, idant nandintį dalykai ir sveikos funkcijos darytų toms esybėms maloniją įtekmę. o nenuaidintį ir kuno paėdosis, idant būtu nemalonus ir verstų arba bėgti nuo tokių daktų, arba kaip-nors ki-pati išsivaduoti. Sit, tegul badas nepريمena žėvrij, jė esant alkany, esant pavargusį ir reikalaujantį pailsio, jam skaustant kokį sagnarį iš žaidžios priežasties, — sakau, tebėna vis tas: ar toks žėvris nesuvalkintų bėgiant savo sveikatos atsikalą ir ar nenudraskytų tanknę se lyg paskutinio saro kėno gatėliu? Jėgu panorėsi-me pamislyti sau apie tokį žėvrij, kurį peni ir svaugio

motina gamta, — žvėrij bei savirėdos, tuomet toks žvėris bus tik nereikalingas penukšis bei žvėriško gyvenimi.

Anot panytės Wilsonaitės turi būti gamtoje daugiau malonės, negi kančios, o tai todėl, juog sveikos funkcijos yra padėjimas normalizacijas, ir vėl išreito tik gyvybė yra maž-daug ilgesnė; smertis yra, taip pasakius, akiumirkšnias. Reikia dar pridurti, juog žvėrys iš visų pusių bei palygos mažiau tekencia už mus žmones. Pagaliau fiziska kančia yra pas juos bukesnė; nes, apskritai pačems, dirksnių sistemas yra ne taip vopos ir ne taip išlepintas. Prastesniejai sutvėrimai taip maž taujančia kentiškuma, juog tinkas nekart' matyti vabalų pusiuntiniai skrimstą savo persekiotojų nasuose, arba perduktį sage ir tuomtarpu skaniai edantį maistą, kurį patiko. Moraliskų kančių, kurios yra apačios sunkiosios ir kurios pas žmogų padidina kiekvieną fiziską kančią, pranokdamas kentėjimą kur-kas pirmiau — žvėrys nepažista išvisio. Jie nemunamo būsiat smertį, neigi bijo jo pasekmių. Jie nežino ilgu ligų, nei karšaties. Visus tuos kančios gardunemus mė žmones teraugajame, pratečdami šimtais būdu savo suardytą sveikatą. Liunos gamtos yščiune, sulyg žvėrelio sveikata pasilpačėja, neprietaiški agentai, kurie tik to tykauja, tuojau atima jam gyvybę, idant ta pat medžiaga, kitaip persivertiusi ir pajaujęsi, vėl pradėti gyventi. Corruptio unius est generatio alterius. (Vieno pavimas yra kito gimimas.)

(Toliaus bus.)

SZTORAS UZCEDINANTIS JUMS PINIGU
NAUJAS Home Drapanu Sztoras

Senadorio žemiasių prekių Drapanų Namas. Prekės Storbėtinis Pigumas kiek galint žemai Vyriškų Drapanų Departamente.

Sintai ir Overkotai vyrams ir vaikams stebėtinai pigiai.

- Vyriškų Cassimere cystalvonių siūtų, vertės \$8.50.
Vaiškams siūtų, vertės \$3.19.
Vyriškų piškų Worsted Siūtų, vertės \$12, už \$8.48.
Vyriškų juodo Chevoto siūtų, vertės 6.50, už \$4.48.
Vyriškų siūtų ir overkotų už pusę prekės ir dar pigiaus.

Kodėl mes darom didžiausį biznį? Kadangi mes parduduom jums \$10 vertės siūtų už \$6.00

Naujas Home Drapanu Sztoras SHENANDOAH, PA. ANT KAMPO MAIN IR OAK ULGIUCIUR kur pirma buvo „Globe“.

Gerai apsižiurėk apsaugodamas savo gyvanti ir savistabius nuo nelaimės nes visokių yra kumpanijų. Niekad nesigaliesi, jei tokiam atsitikime kreipsis prie

ALEX. GINZBURG 220 Broadway, New York City

Gyvasties insipirkimus geriausiose kumpaniose Amerikoje.

Perstatom 26 gyvasties įpirkimo kumpanijas, visokias kumpanijas ugnevas, sužeidimū ir tt. Pas mus įsipirkit už mokesčius pigesnius kaip kur nors kitur.

Neįsipirk niekur, pakol nebūsi pasikalbėję su mumis, nes galim tau duoti naudingiausių insipirkimus už mažiausius pinigus. Atrašyk mums, o mes paaiškisim apie ypatingą įsipirkimą, pagal kurį kumpanija moka \$ 5 proc. palikū, o posmerting atsitikime mirties, teisi apie sveikatos įpirkimą, kur gauti \$25.00 ant nedėlios įsi sugeri ir negali dirbti.

Skaitykite ka Dr. L. Landes sako!!!

Aš turiu didžiausią praktikę tarp Lietuvių Savienyose Vals lijoje ir Kanadoje. Per 20 metų aš pasiseidėjau gydymū vyriškū ligų specialiskai. Aš gydu vyrus ir moteris, ir jie apsimū, tad ir išgydu. Jei pasakysiu, kad jūsų liga yra išgydoma, tai ir išgydysiu. Kiekvienam reikale atsiskaukite į mane, ypatiskai ar per laiką. Pules ir inkatū ligas, kraujū ir išberimo ligas, bloga atmintį, prafundytā vyriškū drutumą iš prietasies onanijos, aš pasekmingai išgydu. Mano gydymas nesulaukys Jus nuo darbo ir atstieka be skausmū.

Aš per metus tuokandus išgydu. Aš daru šimtus operacijū kas mėnesi. Aš gatau jums namie bonant išgydyti, jei negalite atsilankyti. Atsiminkite reikale atsiskaukti arba rašyti pas

Dr. L. LANDES, 140 EAST 22nd ST., NEW YORK CI. Y.

Katalogas Knygu

gaunamų žvaigždės spaustuvejė, 15 W. Oak St., Shenandoah, Pa.

- 1 Botanika arba Taislius augimnia, 166 pusl. — Kun. Parbidros. \$1
2 Medega 8. Daukato Biografija (Su Pavai-kalais) 128 pusl. \$1
3 Trnas istorika apyska I Tomas, pusl. 178. 80c.
4 Tvasas T. 2-ros, pusl. 194 \$1.00
5 Traktielų Danų Dainos 36 pusl. 50c.
7 Rankinimas Katalikų Lietuvoje upa Kra-ziuose. Parašė Akmenulis, pusl. 39 (drama) 20c.
8 Lietuviai Amerikoje — Jr., Jonas pusl 174 \$1.50
9 Šventosios Rosijos Misionarai, pusl. 224 75c.
10 Aventino Nerage apyska iš pirmųjų krikš-tionystės amžių pusl. 49 — 20c.
11 Keid-šių Onutį parašė Savanis, pusl. 77 25c.
12 Edgaras arba nuo ateismo prie pilnos teisy-bės, pusl. 214 K. Juodyšians \$1
13 Lietuviškā Chrestomatija. Kun. An. Mi-liko pusl. 176 50c.
14 Birutos Kalnas, pusl. 7 5c.
15 Socializmo pilnos nusta, pusl. 72, par. An-tanas K. a.s. 25c.
16 Trumpi atsakymai ant utmetinųjų prieš Relijgij, pusl. 19 Kun. Kpialkis 25c.
19 Vyskupų Valandāns Žyvalų šventųjų, tū, kurį vardis žemaidis iš vis gle vadintis, pusl. 166 25c.
20 Olesnės svetlikos ir šventos, kun. Ant. Drazdovskis, pusl. 20 10c.
21 Viktoris, Novelis, parašė Satrijos Raganas, pusl. 90 25c.
22 Prošliki Baidai Kun. Barbo T. L. 75c.
23 Prošliki Baidai Kun. Barbo T. L. 42 pusl. 75c.
24 Povokymai apie Sv. Sakramentas — Kun. Ant. Barbovickas \$1
25 Hipoditimo Istorja, į Lietuvoski išverts Kun. Ant. Milukas, pusl. 112 50c.
26 Valdimieris, apyska pagal Kun. Semids — Kun. A. Milukas pusl. 64 15c.
27 Žodynelis Lietuviškai Angliškai 40c.

- 28 Žodynelis Angliškai Lietuviškai 200c.
29 Knyga apie uoliaikima sveikatoje: Hype-notizmas Ilekaištas 50c.
30 Atlankių Savėnė, Sakramento ir Savėnė. Marijos Panos St. Alphonso Liguorito; versta Lietuviškai Kun. Petro Saurauskio. 222 pusl. 29c.
31 Apaštalytės Organas aparytas nuo Ruo-picčio 1901 m. iki Kovo 1903 Katinjo \$1.50
32 Gyvenimas pal. Klemeno Hofersono Žok Re-templarietis 20c.
33 Žydo psalčiai arba grieškas patvėrytos, pa-rašė J. D. H. Mergrubio 10c.
34 Lietuviškas Albumas visios trės dalys kun. Mleko \$1.50
35 Aligantinas drba lietuviai XIII šimimetyje I. Pietaru Tomas I. 50c.
36 Tomas II. 50c.
37 Tomas III. 50c.
38 Tomas IV. 50c.
39 Tomas V. spaudoje 50c.
39 Pamokslai gražū žmonij — Kun. A. Tofo-rinas, 95 pusl. 60c.
40 Katalikū baizyžia I Mokslo prof. T. A. Zah-mo lekeija — Igduld Kun. Ant. Milukas, pusl. 41 15c.
41 Laikikā bei kelionas po Palestina (su pavais). 35c.
42 Mokytoja, Dėdes Atanaz apyska 40c.
43 Jonukas Karlynas elms Lietuvos pašinys 25c.
44 Musy Bajorai, Pankūtkio komedija 15c.
45 Apeleros R. Katalikų Baizyziškos, Gerulis, to-me I. 40c.
46 Tomos II. 40c.
46 Novoceno prie Viešpatio Jezaus ir Panos Ma-rijos, ir Sventųjų Dievo, pusl. 216 35c.
47 Seinų Vyskup pimenikais laikikas, pusl. 18. 2c.
48 Neatmesnegas Magos, farsas I akte — Pe-tliuko, pusl. 40 10c.
49 Keletas rašyti apie Kraiū atsilikimą. Dom. Butkeraičiū, pusl. 61 15c.
50 Amerika Ritury, komedija trjuose aktoose parašė Ketrakis, pusl. 43 10c.
51 Apie Sanaudojimū vandep, par. Szernas, 25c.
52 Dailybė arba patarnos staliornios 104 pusl. parašė Antanas Dalidė. 30c.
60 Glos Litvūnōw do mlodej generacyi magnu-tov, obyvateli i slachty na Litwie, 32 pusl. 10c.
62 Apasakymas Kelioms i Palestino žemę p. 318 60c.
63 Davasikų Knygų 694 pusl. 50c.
64 Gyvintiniai Sventųjų liešu ir 3-šias Zo-cas Sv. Pranciskus. 144 pusl. 25c.
65 Mokslo Sv. Katalikų 332 pusl. 40c.
66 Jr. Jemo. 60 pusl. 40c.
67 Bėlipų Knygėl, 84 pusl. Satrijos Raganos 25c.
68 Sėcių Saynets Muka Viešpaties Musy Jezaus Kristaus pusl. 144 pagal apdūmtojus Ono Katarinos Emmerici 15c.
69 Aplankymas Savėnė Sakramento, Kuno ir Krajo Jezaus Kristaus, Kun-ir Krajo—Je-ronimo Rakankano, pusl. 71 15c.
70 Musy Jannūment ir Netikėjimas. Parašė J. Uotis 30c.
72 Pavargėli, kaip gyvena Kynai. — P. Joci-viešlio, pusl. 36 20c.
73 Pirmatinis Baltas, Komedija I akte, pusl. 46 — Pryslyšikio 10c.
74 Kandidatas i Jonius 7 pusl. Dėdes Atanaz 25c.
75 Girišya, baizybė, ir sunkybė grieškos ir prie-dai, 64 pusl. 15c.
76 Vaideliai Valgranto, 69 pusl. 15c.
77 Paakšti unkuotis knygl pusl 104 25c.
78 Nekaltibė, aukntibės tos dorybės pusl. 128 15c.
79 Gyvenimas Sv. Izidoriaus, pusl. 151 15c.
80 Pamokslai apie Sūdę Dievo, pakūtā. Danų ir nekaltę prasidejima Sv. Marijos Panos pusl. 50 15c.
81 Gyvenimas Sv. Marijos Panos pusl. 112 20c.
82 Balasas Ameriekiški Lietuvių i Tev. Sv. Leong XIII ir gyvenamū dvejū diešū Dievo tarnū Lietuvių: Kun. Andrius Rudomi-no, Jezuito ir Kunigalksio Merkello Giedra-šo, Zemačių Vykupo. pusl. 30 10c.
83 Šedionų Teologija \$1.00.
84 Ozkabių Dainos — D-ro J. Basanavičius, pusl. 186 \$1.50
85 Lietuviškos Pasakos tom I ir II, D-ro J. Basanavičius, pusl. 282 \$1.50
86 Regėjimas ir Ant Olimpu. pusl. 36, prekė 25c.

Adresuokit: L. C. Pub. Co., Shenandoah, Pa.

Szaltinis Sveikatos Plaukiantis Sergantiems.

Jei tau nusibodo lėndžioti pas visokius daktarapalikus, varginti save liga ir leisti jai įsitenėti per nesumanytą tų daktarų ir ju neturėjimą gerū vaisty, arba vėl jei nusibodo tau nuodintis visokiais patentuotais vaistapalikais, kurie niekuomet negali ligos išgydyti, kadangi nėra pritaikyti prie stovio ligos ir padėjimo sergantui, ir ant galo nori būti sveiku ir laimingu, tai negaishėns laikot ant visokiū niekiū, kreipkis tuojau asabiškai ar per laikā aprasydamas savo liga, prie D-ro E. C. Collins Med. Inskitititio, kuriamu kuopasekmingiausias išgydū visokias sunkias ir užsisėnėjusias ligas kaip vyrų teip moterų; kožnas kas į jį nusiduoda, dėkavoja už išgydymā ir buna linksnas ant visados.

Daugumas stebisi, klausdami, kokiu būdu su tokia pasekme D-ro E. C. Collins Med. Inskititias išgydo ligas, nuo kurių kiti daktarai, rankas nuleisdami atsisako?

Atsakymas lengvas: Tokiu būdu, kad D-ro E. C. Collins Med. Inskititias New Yorke užlaiko daktarus specialistus, kurių pirminkū yra diplomuotas daktaras, profesorius Universiteto; visus aprasyšimus ligū su atida iščia specialistai po užduira pirminkū profesorius, nuo menkiausių iki svarbiausių ligos apsi-reiškimų ir sutaiso vaistus atsakančius kožnam padėjimū ligos. Šitas Inskititias užlaiko teipgi didžiausią krautuvę vaisty iš visū svieto šaliū, terp kuriū daugelis yra išrašta pačių Inskititio daktarū, kuriū niekur kitur negalima gauti. Išgydymū ligū nē vienas Inskititias negali lygintis su D-ro Collinso Inskititiu, už ką jį mokslinčiai pavadinu Šaltiniu Sveikatos.

Complex block containing portraits of men and text describing the medical institute's methods and success in treating various ailments.

Garbina Professorius: Taisius penkiasdešimt metų mano daktarystė buvo apribota tik pacientams, kurie turėjo kokią nors specifinę ligą. Tačiau po to, kai sužinojau, kad D-ro E. C. Collins yra išradęs šaltinį sveikatos, pradėjau gydyti visus, kurie buvo sergantieji bet kokiais sunkiais ligomis, ir rezultatai man buvo visiškai nepažįstami. Iš pradžių gydyti pradėjau nuo geriausių ligų, o tada perėjau prie sunkesnių. Dabar gydu visus, kurie ateina pas mane, ir visada su džiaugsmu ir su dėkingumu. Tada matyti, kad šaltinis sveikatos yra išradęs D-ro E. C. Collins, ir šis šaltinis sveikatos yra išradęs D-ro E. C. Collins.

Skaitytojau, jei tau nieks nepagebėjo nuo kurios iš čion paduoty ligų, k. a.. Persišimo, Kataro, Reumatizmo, Odos ligų — Spougy, Utersto kraujo, Niežulio, Parkų; Ligų Plaučių, Kepenų ir Inksty; Kosulio, Dusulio; Vidurinū ligų — Užkietijimo, Nevirinimo, Abėno sugedimo vidurinės iš-galesios ir Skilvio; Sprando, Galvos skaudėjimo; Lytikio nusilpnėjimo—Negalėjimo, Netikusų sapnū, Nubėgimo sėklus nuo savizagystos ar kitokių priežasčių; Abėno sunykimo ant kuno ir proto, kaip ir biaurij užkrečiamų Lytiškū ligų, ydome šitas Inskititias su pastebėtinu pasekme ir greitumu. Nuo Spiegimo ir Utermo galvoje ir ausyse; Vangumo, Gėdligės, Menkos atminties, Moterų nuo Skaus-mingū, pertankū nereguliariskū mėnesinių ir baljų antdrapanū — veltinā kreipitis tuojau į šitā Inskititū. Čion specialistai aklytū iščia ligas po priežiaur pirminkū profesorius, kuris uttikrinis kam išgydymū, visuomet savo žodžiu išlydē. Nelank todėl, bet pasijantes nesveiku, tuojaus šaukis tikros pagelbos.

Jei gerai nesupranti savo ligos, prisigyk kelias stempas prantatimo žedams, o aptarkit, Prie D-ro D. C. knyga 128 pusl. „Vadovas i Sveikata“ kurioje rasi aprasyšū visū ligū. Toji knyga yra naudinga kaip roguotiems, taip ir sveikiems, juje rauda didi šliornitū psichiskai ir kūnija amon-gaus kuno ir gūsiū dadeitā I1 apsi-reiškimū gėnamiū kudnio pas motinā rudisiosios.

Kam sergti ir varginti save bei lengvai gal būt išgydymas, atsilankykitis pas Dr. E.C. COLLINS, Medical Institute, 140 W. 34th St., New York City, N. Y.

Complex block titled 'Jūsų Sveikatos' containing a list of various ailments and their corresponding medical treatments or products.

Adresai: Virslinku Susivienimo Liet. R. K. A. Prez: Kun V. Kudryka, 232 Slocum Ave., Kingston, Pa.

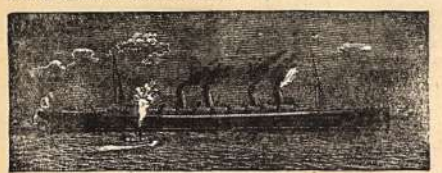
Publikavimas: Drapanai ir... Apsuotus Sztoras: visoje Pottsville, Pa.

BISCHOFFS BANKING HOUSE

237 Broadway, kampas Park Place, priekšais divējais pacis, New York.

Sīnucianie pinigus ir ...

Izsnucianie sīpkortes ...

Parduodame sīpkortes ...

Izsnucianie pinigus ...

Agentūra „Eric“ ...

BISCHOFFS BANKING HOUSE

237 BROADWAY, NEW YORK.

... ..

Tas paveiklas ...

Meš teipi ...

Meš teipi ...

No. 8 Modell Typewriter ...

No. 8-5 Gem Roller Organ ...

ATLAS MERCANTILE COMPANY, Dept. 4

Agarsinimas. BONA MORS SODALITY. R. H. MORGAN.

Old Empire Rye

yra crysta ariekļa, pa dirbta sūtinkant pilnai ...

Empire Distillery Co. 35 Broadway, New York N.Y.

A. HOLDERMANO 112 N. Main St., Shenandoah, Pa.

Lietuvizska Aptieka

C. POVINSKAS 21 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

KAZ. RADZEVICZKA

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

Adomas Bujauckas

geriasias kraucis dviejose miestuose.

The Shenandoah Trust Company.

Capitalas \$125,000 Pervertsas \$32,000.

S. JARMULOWSKI

No. 54 Canal Str. New York.

Stebina Proga

Vakoms prie misz ...

HENRY J. SCHNITZER Issiucia Pinigus

HENRY J. SCHNITZER Parduoda Laivakortes

HENRY J. SCHNITZER Ismano Dolerius

HENRY J. SCHNITZER Savo Notariatelj Kancelarijoj

HENRY J. SCHNITZER Instatymskas Rodas

FR. PUSTET & CO.

Atlieka visokius drukorizskus darbus

Dominykas Brazinskas

VIENATINIS VISOJE NEW JERSEY'S VALSTIJOJE

Lietuvių Laikraštis

LITERATūros, MOKSLO IR POLITIKOS SAVAITINIS

MAX KOBRE

(LIETUVIZSKA BANKA) 40 Canal Str. — 142 Division Str. NEW YORK.

Ar turi Planę?

WINTERROTH & CO. padirbėjai

PIANU

Harlem skaza 24 West 125 St., arti 5th Ave., New York

DAVIS'O Insurance Offisa 120 S. Jardin St., Shenandoah, Pa.

Namie muszto tyvulin.

RAULAS CZERNECKAS 34 Centre St., Shenandoah, Pa.

Nauja knyga.

Mindaugas, Poema. Kaštu autorias, L. K. Spaudos Bendrijos Spaustuveje.

Zvaigzdes Agentai.

Chicagoje, Ill.: L. Brodovis, 4556 So. Ashland Ave.

J. MIELDAZIS Kraucius

122 S. Main st. Shenandoah, Pa.

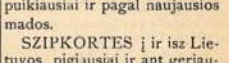
OVERKOCZIUS ir ZIEMINIUS SIUTUS

SZPKORTES ir isz Lietuvos pigiausie ir ant geriausiu laivu.

Dr. W. J. WINTERS Daktaras ir Chirurgas

110 W. Oak st. netoli S. Jardin st. SHENANDOAH, PA.

Jeji kam prireiktu

kur vaziuoti su sermenemis, veseljia, kraustytais ar angliu parzeltis, samdykite arklis nu V. LEVANAVICIUS.

V. LEVANAVICIUS 138 N. Jardin St. Shenandoah, Pa.